

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal University of Law and Economics

សារណាមញ្ញប័កានសិក្សា

នីតិវិធីរៀបសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ស្រាវជ្រាវចាប់ពីថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ ដល់ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១

ស្រាវជ្រាវដោយ

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ

និស្សិតឈ្មោះ **ម៉ក់ ឡឿន**

លោក **ខាត់ ធី**

ក.អ៊ុំ ពេជ្រសុនិកា

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ឆ្នាំចូលរៀន ២០១៧

ជំនាន់ទី២១

ឆ្នាំសរសេរសារណា ២០២១

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំឈ្មោះ **ម៉ក់ ឡឿន** និង **អ៊ុំ ពេជ្រសុនិកា** ជានិស្សិតបរិញ្ញាបត្រឆ្នាំទី៤ ជំនាន់ទី ២១ ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានសិក្សាចាប់ពីឆ្នាំ ២០១៧ ដល់ ២០២១។

សូមធ្វើការថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ៖

- លោកឪពុក **អ៊ុំ សុភ័ក្តិ** អ្នកម្តាយ **នេង សុខវណ្ណ** និង លោកឪពុក **ម៉ក់ ហួយ** អ្នកម្តាយ **ងា ស្រីណាត** ដែលលោកពិតជាមានគុណដ៏ធំធេង ដែលលោកមិនត្រឹមតែផ្តល់កំណើតដល់រូបយើងខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ លោកបានខិតខំថែរក្សា ចិញ្ចឹមបីបាច់ ផ្តល់ដំបូន្មានល្អៗ ព្រមទាំង ខំប្រឹងប្រែងអស់ពីកំលាំងកាយចិត្ត លះបង់គ្រប់បែបយ៉ាងដើម្បីឲ្យកូនក្លាយជាអ្នកមានចំណេះដឹងមួយរូបនៅក្នុងសង្គម ។ លោកពិតជាបានជួបនូវឧបសគ្គការលំបាកជាច្រើន ប៉ុន្តែលោកមិនដែលត្អូញត្អែរ និងរុញរាឡើយ។ ដោយសារតែទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត និងភាពកក់ក្តៅរបស់លោកទាំងពីរ ដែលជាកំលាំងចលករមួយដ៏មហិមាទើបយើងខ្ញុំក្លាយជានិស្សិតមួយរូបដែលបានបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ព្រមទាំងមានលទ្ធភាពក្នុងការសរសេរសារណាមួយនេះបាន។

- **រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** និង **ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា** ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែងយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការលើកកម្ពស់ទៅលើវិស័យអប់រំ ហើយបានបង្កើតនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលចំណេះដឹងជាច្រើនដែលធ្វើឲ្យយុវជនជំនាន់ក្រោយ អាចបន្តការសិក្សា និងក្រេបជញ្ជក់យកចំណេះវិជ្ជាសម្រាប់ជួយខ្លួនពួកគេនៅពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។ ជាពិសេសគឺដើម្បីកសាងជាតិមាតុភូមិឲ្យមានការរីកចម្រើនជានិរន្តរ៍។

- **ឯកឧត្តម សាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការនេង លោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ** ដែលបានខិតខំអស់ពីកំលាំងកាយចិត្តពីសមត្ថភាពក្នុងការដឹកនាំគ្រប់គ្រង និងបង្ហាត់បង្រៀនរូបយើងខ្ញុំឲ្យទទួលបានចំណេះដឹងដើម្បីសរសេរសារណានេះឡើង ។

- លោកសាស្ត្រាចារ្យ **ខាត់ ធី** ដែលបានចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃក្នុងការដឹកនាំ ណែនាំបង្ហាត់បង្ហាញពន្យល់ កែតម្រូវ និងបានបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការសរសេរសារណានេះឡើង។

ជាចុងក្រោយ យើងខ្ញុំសូមបូងសូងដល់វត្ថុសំក្តុសិទ្ធិទាំងពួងលើលោកនេះឲ្យជួយតាមថែរក្សាអស់លោកអ្នកមានគុណ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សាស្ត្រាចារ្យ បងប្អូន រាមច្បង និងមិត្តភក្តិទាំងឡាយឲ្យជួបតែសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើនគ្រប់វេលាកុំបីឃ្លាងឃ្លាតឡើយ ។

អារម្ភកថា

ជាបឋម ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **ម៉ែត ឡឿន** និង នាងខ្ញុំ **វ៉ែ ពេជ្រសុនីភា** សូមស្វាគមន៍ដល់មិត្តអ្នកអានគ្រប់រូបជា ពិសេស សិស្ស និងស្រី ជាទីរាប់អាន ព្រមទាំងសាស្ត្រាចារ្យជាទីគោរព ។

ក្នុងនាមជានិស្សិតដែលកំពុងសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច បាន រៀបចំនូវសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ ក្រោមប្រធានបទ ស្តីពី នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដែលត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើងដោយយើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់ និងមានការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងពេញទំហឹងពីសំណាក់ លោក សាស្ត្រាចារ្យ **ខាត ធី** ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យផ្នែកនីតិសាស្ត្រ នៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច និងជាការសម្រេចចិត្តរបស់យើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់ ។

យើងខ្ញុំទាំងពីរបានសម្រេចជ្រើសរើសប្រធានបទនេះមកធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងឡើងក្នុងគោល បំណង ដើម្បីប្រមូលធាតុចូលនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ក្នុងការចូលរួមជាវិភាគទានដ៏សំខាន់នៅ ក្នុងដំណើរនៃនីតិវិធីនៃការជម្រះក្តីលើកទី១ និងក៏ជាទុកសម្រាប់ឯកសារសម្រាប់ការបំពេញបន្ថែមនៃតម្រូវការរបស់ មិត្តអ្នកអាន ក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្ត ។ ជាពិសេសទៀតនោះ យើងខ្ញុំទាំងពីរក៏ចង់ដឹង និងចង់សិក្សាឲ្យបានស៊ី ជម្រៅបន្ថែមទៀត អំពីខ្លឹមសារ និង អត្ថន័យ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល រួមទាំងការអនុវត្តជាក់ ស្តែងនៃក្បួននីតិវិធីទាក់ទងនិងប្រធានបទនៃសាណាទេវផងដែរ ។

យើងខ្ញុំ សង្ឃឹមថាកិច្ចការស្រាវជ្រាវមួយនេះ នឹងអាចក្លាយជាឯកសារមួយសម្រាប់ស្រាវជ្រាវ ជួយបំពេញបន្ថែម ទៅតាមតម្រូវការសិក្សាផ្នែកទ្រឹស្តីច្បាប់ ។

មួយវិញទៀត យើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់ ជានិស្សិតកំពុងសិក្សានៅឡើយ រីឯចំណេះដឹងនៅមានកម្រិតក្នុងការស្រាវជ្រាវ និង ចងក្រងឯកសារនេះឡើង ប្រាកដជាមាននូវចំណុចខ្លះខាតផ្នែកខ្លឹមសារ និងកំហុសឆ្គងខាងអក្ខរាវិរុទ្ធជាក់ជាមិន ខាន ។ ដូច្នេះយើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា រាល់កំហុសឆ្គងទាំងឡាយណាដែលកើតមានឡើងក្នុងប្រធានបទសារណានេះ នឹង ទទួលបានការអធ្យាស្រ័យ ពីលោក លោកស្រី សាស្ត្រាចារ្យ និងមិត្តអ្នកអានគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានទាំងអស់ជាក់មិនខាន ។

យើងខ្ញុំ រងចាំនូវការរិះគន់ និងកែតម្រូវ ក្នុងន័យស្ថាបនា ពីសំណាក់អស់លោក លោកស្រី សាស្ត្រាចារ្យ និងមិត្ត អ្នកអានទាំងអស់គ្រប់ពេលវេលា ។

ជាទីបញ្ចប់នេះយើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់ សូមជូនពរដល់ លោក លោកស្រី សាស្ត្រាចារ្យ និងមិត្តអ្នកអានគ្រប់រូបឲ្យជួប ប្រទះតែពុទ្ធពររួសប្រការ គឺ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម..... ០១

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

១.១.គោលការណ៍នានានៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៣
    ១.១.១ គោលការណ៍ចំពោះមុខ..... ០៣
    ១.១.២ គោលការណ៍ជាអសាធារណៈ..... ០៤
    ១.១.៣ គោលការណ៍តុលាការអកម្ម..... ០៤
១.២.ភាពចាំបាច់នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៥
    ១.២.១ គោលបំណងនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៥
    ១.២.២ ការដាក់ឯកសារត្រៀម..... ០៦
    ១.២.៣ ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៧
    ១.២.៤ កោះហៅគូភាគី ដើម្បីចូលរួមក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៧

ជំពូកទី២

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

២.១.សកម្មភាព តុលាការ និង ភាគី នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៩
    ២.១.១.សកម្មភាពរបស់តុលាការ..... ០៩
        ២.១.១.១ ការផ្សះផ្សាទៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ០៩
        ២.១.១.២.ការដឹកនាំ និងការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី..... ១០
        ២.១.១.៣.ការកំណត់ចំណុចវិវាទ..... ១១
        ២.១.១.៤.ការរៀបចំភស្តុតាងទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ..... ១២
        ២.១.១.៥.ការបំបែក ឬ ការបញ្ចូលរឿងក្តី..... ១៣
    ២.១.២.សកម្មភាពរបស់ភាគី..... ១៤
        ២.១.២.១ ការដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬការពារខ្លួន..... ១៤
        ២.១.២.២ ការសុំបញ្ចូលបន្ថែម ឬ ផ្លាស់ប្តូរកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង..... ១៤
        ២.១.២.៣ ការធ្វើបណ្តឹងតប..... ១៥
        ២.១.២.៤ ការស្នើសុំឱ្យភាគីម្ខាងទៀតដាក់ឯកសារ..... ១៥

២.១.២.៥ ការស្នើសុំឱ្យតុលាការពិនិត្យភស្តុតាង..... ១៥

២.១.៣ សកម្មភាពរបស់ក្រឡាបញ្ជី..... ១៦

២.១.៣.១ ការធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ១៧

២.១.៣.២ កិច្ចការបញ្ជូននៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ១៧

២.២ ការសម្រេច និងបណ្តឹងឧទាស្រ័យ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល... ១៨

២.២.១ ការសម្រេចរបស់តុលាការ..... ១៩

២.២.១.១. ដីកាសម្រេច..... ១៩

២.២.១.២. អានុភាពនៃដីកាសម្រេច..... ២០

២.២.១.៣ ការផ្ទេរសមត្ថកិច្ចតុលាការ ២១

២.២.១.៤. ការដកហូតសមត្ថកិច្ចជំនុំជម្រះ: ២២

២.២.២ ការប្តឹងឧទាស្រ័យ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ២២

២.២.២.១ ការប្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ២៣

២.២.២.២ ប្តឹងតវ៉ាចំពោះកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ២៣

២.២.២.៣ ការប្តឹងដិតចិត្ត ២៤

២.២.២.៤ ការប្តឹងជំទាស់ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ២៤

ជំពូកទី៣

ការបញ្ជប់ និងអនុភាពនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

៣.១. ការបញ្ជប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល..... ២៦

៣.១.១. ការបញ្ចប់អំពីអង្គហេតុដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ ២៦

៣.១.២. ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ២៦

៣.២. អនុភាពនៃការបញ្ជប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ២៧

៣.២.១. ការដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន ២៧

៣.២.២. ការជំនុំជម្រះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍..... ២៧

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ២៨

អនុសាសន៍..... ២៩

ឯកសារយោង

ឧបសម្ព័ន្ធ

សេចក្តីផ្តើម

១. លំនាំបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គឺជាបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលបានកំណត់អំពីបែបបទរបស់តុលាការ និងភាគីនៃរឿង ក្តីត្រូវប្រតិបត្តិតាមនៅក្នុងដំណើរការនៃការដោះស្រាយវិវាទក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីធ្វើឱ្យការដោះស្រាយវិវាទ មានភាពឆាប់រហ័ស និងទទួលបានយុត្តិធម៌ដល់គូភាគី។ ក្នុងនោះផងដែរ ដោយគោរពគោលការណ៍ស្វ័យភាព បុគ្គលឯកជន ភាគីអាចធ្វើការសេរីជាគ្នា នៅក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹង ឬ ក៏តុលាការព្យាយាម ផ្សះផ្សារផងដែរ ។ ដូចនេះហើយតួអង្គដែលសំខាន់នៅក្នុងការដឹកនាំនីតិវិធីក្នុងការដោះស្រាយវិវាទជូនភាគីនោះ គឺតុលាការ ដែលតំណាងដោយរដ្ឋក្នុងការដោះស្រាយវិវាទជូនភាគីតាមរយៈការទាមទារតាមផ្លូវបណ្តឹងដែលត្រូវ ដាក់មកតុលាការ ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់នូវផលប្រយោជន៍របស់គូភាគី នាពេលដែលមានពាក្យ បណ្តឹងមកដល់នោះ តុលាការគួរយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការសម្រេចសេចក្តីឱ្យបានសមស្រប និងគោរពតាមនីតិវិធី ច្បាប់។ ក្រោយពីមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកកាន់តុលាការរួចហើយ តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិ វិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលយ៉ាងរហ័ស និងកោះហៅគូភាគី ។ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ជានីតិវិធីដំបូងដែលមានសារៈសំខាន់ មុនឈានដល់នីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ព្រោះជាដំណាក់ កាលបើសិទ្ធិឱ្យគូភាគីអះអាងអំពីអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាព នៃសិទ្ធិទាមទារ ចំពោះអង្គហេតុណាខ្លះ ជាអង្គហេតុ ដែលមាន ឬ គ្មានវិវាទ នៃរឿងក្តីនោះ ដើម្បីអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងក្តីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយ ផ្ទាល់មាត់ឱ្យបានល្អិតល្អន់ ។

២. ចំណោទបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺជានីតិវិធីដែលធ្វើឡើងដើម្បីរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី បំភ្លឺនូវ ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីដែលគូភាគីយល់មិនស្របគ្នា និងរៀបចំភស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនោះ មុនឈាន ដល់នីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ហេតុដូចនេះទើបបានជា យើងខ្ញុំបានធ្វើការស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទ នេះឡើងក្រោម បញ្ហាដែលចោទសួរថា តើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលធ្វើឡើងយ៉ាងដូចម្តេច ? និង មានសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ?

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ

មូលហេតុដែលជ្រើសរើសប្រធានបទ “នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល” មកធ្វើការស្រាវជ្រាវ និង ចងក្រងប្រធានបទសារណានេះឡើង គឺធ្វើមានគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

- ដើម្បីយល់ដឹងនិងប្រមូលធាតុចូល នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ។
- យល់ច្បាស់អំពីលំហូរនីតិវិធី និងសកម្មភាពនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ។

- ដើម្បីទុកជាឯកសារសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្ថែម ទាក់ទងនឹងទ្រឹស្តីគតិយុត្ត រួមទាំងការអនុវត្តនៃ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ។

៤. សារៈសំខាន់នៃការជ្រើសរើសប្រធានបទ

ចង់បង្ហាញឲ្យអ្នកសិក្សាគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ស្វែងយល់ឲ្យបានស៊ីជម្រៅទៅលើ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលទុកជាឯកសារសម្រាប់អ្នកស្រាវជ្រាវ ពោលគឺ នីតិវិធីដំបូងដែលមានសារៈសំខាន់ដែលក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់ ដែលតុលាការត្រូវរៀបចំការអះអាង ដើម្បីដឹងអង្គហេតុណាខ្លះ នាំឱ្យមានមូលហេតុគតិយុត្ត នៃការទាមទារ ឬ ការច្រានចោលចំពោះការទាមទាររបស់ភាគី ដែលធ្វើឱ្យតុលាការ អាចកំណត់ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី រួមទាំងរៀបចំភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះ មួយវិញទៀតនីតិវិធីនេះគឺជាការរៀបចំជាមុននូវឯកសារត្រៀម នូវមធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន និងភស្តុតាងទាក់ទងអង្គហេតុដែលភាគីត្រូវអះអាង និងដាក់មកតុលាការ មុនឈានដល់នីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវការជម្រះក្តីដោយការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់មួយ ដែលជាទីពេញចិត្ត និងដើម្បីទទួលបាននូវសាលក្រមមួយដែលឆ្លើយតបទៅនឹងការពិត ។

៥. វិសាលភាពនៃការស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីសម្រេចបាននូវការស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទខាងលើនេះ យើងខ្ញុំបានធ្វើការសិក្សានូវឯកសារដែលមានលក្ខណៈ ផ្តោតទៅលើទ្រឹស្តីច្បាប់ ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៦ ព្រមទាំងសៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង និងមានការណែនាំពីលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ រួមទាំងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ដែលរួមបញ្ចូលគំនិតបន្ថែម ។

៦. រចនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ

តាមរយៈលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវសារណានេះ យើងខ្ញុំបានបែងចែកប្រធានបទ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលនេះជា៣(បី) ជំពូកដូចខាងក្រោម៖

ជំពូកទី១៖ សញ្ញាណនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ជំពូកទី២៖ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ជំពូកទី៣៖ ការបញ្ចប់ និង អានុភាពនៃការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ខ្លឹមសារនៃជំពូកនីមួយៗខាងលើនេះ នឹងបង្ហាញជូនលម្អិតនូវខ្លឹមសារទាំងស្រុងក្នុងសារណាបញ្ចប់ការសិក្សារបស់យើងខ្ញុំដូចខាងក្រោម។

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺជានីតិវិធីមួយដែលយកមកអនុវត្តនៅក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី ដែលនីតិវិធីនេះផងដែរធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីរៀបចំនូវសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី បំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទនៃ រឿងក្តីដែលភាគីយល់មិនស្របគ្នា និងរៀបចំនូវភស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះ ដើម្បី អាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងក្តីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឱ្យបានល្អិតល្អន់^១។ នីតិវិធីត្រៀម សម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺវាបានផ្តល់ឱកាសដល់ភាគីក្នុងការគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ^២ និងការដាក់ នូវមធ្យោបាយបាយការពារ និងមធ្យោបាយបានតទល់តាមផ្លូវច្បាប់^៣ ដែលនេះជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីឈានទៅដល់ ការសម្រេចសេចក្តីប្រកបភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស^៤ ។

១.១. គោលការណ៍នានានៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

១.១.១ គោលការណ៍ចំពោះមុខ

ដើម្បីធានាបាននូវសិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរដោយមានប្រសិទ្ធិភាព ការជម្រះក្តីត្រូវតែធ្វើឡើងដោយការកោះ ហៅភាគីទាំងសងខាងឱ្យមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងកាលបរិច្ឆេទតែមួយ ដើម្បីឱ្យភាគីធ្វើការតទល់ចំពោះមុខដាក់គ្នា ដោយផ្ទាល់។ ប្រសិនបើអនុញ្ញាតឱ្យតុលាការអាចកោះហៅភាគីតែម្នាក់ ហើយស្តាប់ការអះអាងរបស់ភាគីនោះ ដោយពុំមានវត្តមានរបស់ភាគីម្ខាងទៀតនោះអាចនឹងប៉ះពាល់ទៅដល់ទំនុកចិត្តរបស់ភាគី ទៅលើភាពយុត្តិធម៌នៃ ការវិនិច្ឆ័យ។ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់ថា ក្នុងករណីណា ក៏ភាគីមិនអាចត្រូវ បានជំនុំជម្រះក្តីដោយមិនបានសាកសួរ ឬ កោះហៅ ហើយក្នុងករណីណាក៏ដោយ តុលាការត្រូវគោរពគោល ការណ៍ចំពោះមុខ^៥។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ក៏ដូចជានីតិវិធីទាញហេតុផល ដោយផ្ទាល់មាត់ តុលាការត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីទាំងសងខាងអាចចូលរួមបាន^៦។ ដូចនេះ នៅ ពេលដែលតុលាការធ្វើការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលលើកដំបូងតុលាការ ត្រូវគិតពិចារណាអំពីលទ្ធភាពរបស់គូភាគីថា តើភាគីទាំងសងខាងអាចចូលរួមបានដែរ ឬទេ ដោយតុលាការ ត្រូវធ្វើការប្តឹងថ្លែងអំពីចម្ងាយផ្លូវ និងមធ្យោបាយក្នុងការធ្វើដំណើរដើម្បីចូលរួមរបស់គូភាគីជាដើម ។

¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១០៣
² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៣
³ សូមមើល នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩៣
⁴ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៤
⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា៣
⁶ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា១០៥ និងមាត្រា១១៥

១.១.២ គោលការណ៍ជាសាធារណៈ

ក្រៅពីគោលការណ៍ចំពោះមុខ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលតុលាការត្រូវគោរពនូវ គោលការណ៍សាធារណៈ។ គោលការណ៍សាធារណៈ គឺជាគោលការណ៍មួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យតុលាការ អាចធ្វើនីតិវិធីសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដោយពុំចាំបាច់មានការចូលរួមពីសាធារណៈជននោះទេ ។ ដែលគោលការណ៍នេះ នៅពេលដែលតុលាការធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលអាចធ្វើទៅបាននៅចំពោះ មុខគូភាគីនៃរឿង ក្តីតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែតុលាការក៏អាចអនុញ្ញាតឱ្យជនដែលយល់ឃើញថាសមរម្យ ដូចជា សមាជិកគ្រួសាររបស់ភាគី ឬ ជនដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតចូលរួមជាអ្នកអង្កេតការណ៍បាន^៧។ ការកំណត់ដោយពុំ ចាំបាច់ធ្វើជាសាធារណៈបែបនេះ គឺដោយសារតែនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការ គ្រាន់តែធ្វើការកំណត់នូវចំណុចវិវាទ តាមរយៈការអះអាងរបស់ភាគី និងគ្រាន់ តែរៀបចំនូវភស្តុតាងដែលត្រូវ ពិនិត្យប៉ុណ្ណោះ^៨។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ចំពោះទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការអាច ធ្វើនៅទីកន្លែងណាក៏បានដែរឱ្យតែតុលាការយល់ឃើញថា សមរម្យ ដោយមិនចាំបាច់ធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញ ហេតុផលនោះនៅសាលសវនាការនោះទេ ដែលខុសពីនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើ ការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងសាលសវនាការ ជាសាធារណៈ លើកលែងតែភាពជាសាធារណៈនេះបណ្តាល ឱ្យខូចសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬ ករណីដែល មានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះ^៩។

១.១.៣ គោលការណ៍តុលាការអកម្ម

នៅក្នុងដំណើរការដោះស្រាយវិវាទនៃរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី ក្រៅពីគោលការណ៍ដែលបានលើកឡើងខាងលើនោះ តុលាការត្រូវគោរពនូវគោលការណ៍ជាតុលាការអកម្មផងដែរ ។ ព្រោះតុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណា ដែល ភាគីណាមួយមិនបានអះអាង មកធ្វើជាមូលហេតុនៃសាលក្រមបានឡើយ^{១០}។ ដូចនេះនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀម សម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការមានតួនាទីដឹកនាំសម្របសម្រួលនីតិវិធី ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាកំណត់នូវចំណុច វិវាទនៃរឿងក្តីក្នុងការយកទៅជំនុំជម្រះនៅក្នុងនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ ហើយភាគីត្រូវធ្វើការ ស្រាវជ្រាវឱ្យបានលម្អិតជាមុននូវទំនាក់ទំនងនៃអង្គហេតុចំពោះសាក្សី ភស្តុតាងផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើការអះអាង និង បញ្ជាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ច្បាស់លាស់ក្នុងបណ្តឹង^{១១}។

^៧ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា១០៥ កថាខណ្ឌទី២
^៨ សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៥
^៩ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌទី២
^{១០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩៥
^{១១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា៩២

១.២. ភាពចាំបាច់នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នៅពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹង គឺដើម្បីចេញសាលក្រមទៅលើបណ្តឹង តុលាការចាំបាច់ត្រូវតែឆ្លងកាត់នូវការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់¹²។ ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវការជម្រះក្តីដោយការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់មួយដែលជាទីពេញចិត្ត និងដើម្បីទទួលបាននូវសាលក្រមមួយដែលឆ្លើយតបទៅនឹងការពិត ចាំបាច់ត្រូវមាននីតិវិធីត្រៀមរៀបចំការទាញហេតុផល¹³។ ជាងនេះទៅទៀត តុលាការត្រូវកោះហៅភាគីទាំងសងខាង ដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងដាក់ឯកសារត្រៀម ដើម្បីរៀបចំសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី បំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទ និងពិនិត្យភស្តុតាងទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ ដើម្បីឱ្យចំណុចនៃអង្គហេតុ និង អង្គច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹង មានភាពច្បាស់លាស់ តុលាការអាចសាកសួរភាគី ឬ ឱ្យភាគីអះអាង ឬ បញ្ជាក់ភស្តុតាង ចំពោះចំណុចនោះ¹⁴។

១.២.១ គោលបំណងនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការត្រូវរៀបចំនូវសេចក្តីអះអាងរបស់ ភាគីបំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីដែលគូភាគីយល់មិនស្របគ្នា និង រៀបចំភស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុច វិវាទនៃរឿងក្តីនោះ ដើម្បីអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងក្តីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឱ្យបានល្អិតល្អន់¹⁵។ ហើយក៏ជាឱកាសដើម្បីឱ្យភាគីបានជួបជុំគ្នាសន្ទនា និងធ្វើការ ផ្សះផ្សាចំពោះមុខច្បាប់ បន្ថែមទៀតនោះចំណុចនៃអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹងមាន ភាពមិនច្បាស់លាស់តុលាការអាចសាកសួរភាគី ឬ ឱ្យភាគីអះអាង ឬ បញ្ជាក់ភស្តុតាងចំពោះចំណុចនោះ នៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល¹⁶។ នៅក្នុងការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ភាគីនីមួយៗតែងលើកឡើងនូវអង្គហេតុផ្សេងៗដែលខ្លួនយល់ថាមានប្រយោជន៍សម្រាប់ខ្លួនឯង ដោយពុំគិតថាអង្គហេតុទាំងនោះ មាន ឬ គ្មានសារៈសំខាន់ចំពោះរឿងក្តីនោះទេ ។ នៅក្នុងពេលជាមួយគ្នា ភាគីនីមួយៗ តែងតែតវ៉ាចំពោះការលើកឡើងនូវអង្គហេតុទាំងអស់របស់ភាគីម្ខាងទៀត ហើយតែងតែព្យាយាមដាក់ភស្តុតាងទាំងឡាយណាដែលខ្លួនគិតថាមានប្រយោជន៍សម្រាប់ខ្លួន ។ ក៏ប៉ុន្តែ ការធ្វើបែបនេះ នឹងនាំឱ្យការជម្រះក្តីមានភាពស្មុគស្មាញ និងអូសបន្លាយដោយឥតប្រយោជន៍ និងធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការស្វែងរកការពិត ។ ហេតុដូច្នេះមុននឹងការចាប់ផ្តើមធ្វើការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីតម្រូវឱ្យមាននីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដើម្បីឱ្យតុលាការ ពិគ្រោះជាមួយភាគីទាំងសងខាង ត្រូវរៀបចំសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី និងត្រូវបំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទ តាមវិធីសាស្ត្រ ៖

ស្នើឱ្យភាគីធ្វើការដកសេចក្តីអះអាងអំពីអង្គហេតុដែលមិនមានប្រយោជន៍ ចំពោះការសម្រេចអំពីអត្ថិភាព ឬ នត្តិភាពនៃសិទ្ធិដែលកម្មវត្ថុបណ្តឹង និង ជាតំបាលនូវអង្គហេតុដែលពុំមានវិវាទ ។

¹² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ១១៤
¹³ សេចក្តីពន្យល់អំពីនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីភាគ១ ស្តីពី នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ ៧២
¹⁴ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៨០ ,មាត្រា ៩០ ,មាត្រា ១០១ និងមាត្រា ១០៣
¹⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១០៣
¹⁶ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩០

ជាងនេះទៅទៀត ចំពោះភស្តុតាង ដែលត្រូវពិនិត្យទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ តុលាការត្រូវធានាឱ្យបាននូវការពិនិត្យដោយសមូហវិធី ដោយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់តែទៅលើភស្តុតាងដែលសំខាន់ និង មានតម្លៃប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយសារហេតុផលនេះហើយបាននៅមុនជម្រះក្តីដោយការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ត្រូវរៀបចំនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល¹⁷។

១.២.២ ការដាក់ឯកសារត្រៀម

ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានបង្កើតនូវប្រព័ន្ធនៃឯកសារត្រៀម ដើម្បីប្រើប្រាស់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនូវកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ បានន័យថា តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់ឯកសារត្រៀម នៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បាន¹⁸។ ឯកសារត្រៀម គឺជាឯកសារដែលភាគីនីមួយៗ ជូនដំណឹងជាមុនទៅតុលាការ និងភាគីម្ខាងទៀត អំពីចំណុចដែលខ្លួននឹងធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅកាលបរិច្ឆេទបន្តបន្ទាប់ ។ នៅក្នុងឯកសារត្រៀមត្រូវសរសេរអំពីមធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន និងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ចំពោះមធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួនពីភាគីម្ខាងទៀត¹⁹។ ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងឯកសារត្រៀមដែលចុងចម្លើយដាក់ទៅតុលាការលើកដំបូង ត្រូវសរសេរអំពីការឆ្លើយតប ចំពោះខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទបានសរសេរទាមទារនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង និងការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង និងអង្គហេតុដើម្បីតវ៉ាចំពោះអង្គហេតុដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹងជាអាទិ៍²⁰។ ហេតុនេះហើយ ឯកសារត្រៀមបែបនេះ គេហៅថា “ឯកសារចម្លើយ”។ ក្នុងករណីដែលដើមចោទ បានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង និងអង្គហេតុនៃការទាមទារ ព្រមទាំងអង្គហេតុសំខាន់ៗដែលទាក់ទងនឹងអង្គហេតុដែលទាមទារឱ្យមានបញ្ជាក់ ការសរសេរនោះ មានអត្ថន័យជាការដាក់មធ្យោបាយតទល់ ។ ដូច្នេះ ពាក្យបណ្តឹងដែលមានសរសេរនូវចំណុច និងអង្គហេតុទាំងនេះត្រូវចាត់ទុកជាឯកសារត្រៀមផងដែរ²¹។ ដោយសារក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានជ្រើសរើសយកគោលការណ៍នៃការជម្រះក្តីដោយផ្ទាល់មាត់ហេតុនេះហើយ ចំណុចទាំងឡាយដែលមានសរសេរនៅក្នុងឯកសារត្រៀម មិនអាចចាត់ទុកថាជាខ្លឹមសារនៃការទាញហេតុផលតែម្តងបានទេ ។ ចំណុចនានាដែលមានសរសេរនៅក្នុងឯកសារត្រៀម ដែលត្រូវបានដាក់សម្រាប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវយកមកពិចារណានៅពេលធ្វើការចាត់ចែង ឬ រៀបចំការអះអាង និងភស្តុតាង នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលប្រសិនបើចំណុចទាំងនោះ ត្រូវបានភាគីថ្លែងដោយផ្ទាល់មាត់ នៅកាលបរិច្ឆេទនោះ ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើចំណុចទាំងនោះ មិនត្រូវបានភាគីថ្លែងឡើងនៅក្នុងការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដោយចាត់ជាផ្នែកមួយនៃលទ្ធផល

¹⁷ សូមមើល សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ អំពីនីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៤

¹⁸ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ១០១

¹⁹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ១០១

²⁰ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ១០១

²¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌទី៤ នៃមាត្រា ៧៥

ផលនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលទេ ចំណុចទាំងនោះមិនអាចយកទៅធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមបានឡើយ²²។

១.២.៣ ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នៅពេលដែលពាក្យបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ហើយ តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ទាញហេតុផលយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងសម្រាប់កោះហៅគូភាគី ។ ហើយកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវ កំណត់ក្នុងអំឡុងពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលពាក្យបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានមូលហេតុពិសេស²³។ ការកំណត់បែបនេះ គឺទុកឱកាសសម្រាប់ចុងចម្លើយនឹងមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរៀបចំការការពារខ្លួន ក្នុងការចាប់ផ្តើមនីតិវិធី នឹងមិនមានការយឺតយ៉ាវ ។

កាលបរិច្ឆេទត្រៀមសម្រាប់ទាញហេតុផល មិនចាំបាច់បើកជាសាធារណៈទេ ។ ប៉ុន្តែ តុលាការអាចឱ្យអ្នកដែលតុលាការយល់ឃើញថាសមរម្យចូលស្តាប់ជាអ្នកសង្កេតការណ៍បាន²⁴។ ព្រោះដោយសារតែ នៅកាលបរិច្ឆេទត្រៀមសម្រាប់ទាញហេតុផល តុលាការគ្រាន់តែធ្វើការកំណត់នូវចំណុចវិវាទតាមរយៈការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី និងគ្រាន់តែរៀបចំនូវភស្តុតាងដែលត្រូវពិនិត្យតែប៉ុណ្ណោះ²⁵។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ តុលាការអាចអនុញ្ញាតឱ្យជនដែលខ្លួនយល់ឃើញថាសមរម្យ ដូចជាសមាជិកគ្រួសាររបស់ភាគី ឬ ជនដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ចូលស្តាប់ជាអង្គការណ៍បាន ។ ចំពោះការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ចូលស្តាប់ គឺជាឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់តុលាការ ។ នៅពេលធ្វើការសម្រេចអំពីការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាត តុលាការពិចារណាអំពីមូលហេតុនៃការស្នើសុំចូលស្តាប់ ព្រមទាំងមតិភាគីផងដែរ ។ ក្នុងករណីដែលការស្នើសុំ ត្រូវធ្វើឡើងដោយបុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តី ជាគោលការណ៍តុលាការអាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតចំពោះការស្នើនោះបាន ប្រសិនបើការចូលស្តាប់នោះ មិនទំនងជានឹងបង្កបញ្ហាដល់ការជម្រះសេចក្តីទេ ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលយល់ឃើញថា ភាគីណាមួយអាចរងការបះពាល់ផ្លូវចិត្តដោយសារតែវត្តមានរបស់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនោះ តុលាការមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលនោះចូលស្តាប់ទេ²⁶។

១.២.៤ កោះហៅគូភាគី ដើម្បីចូលរួមក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចចូលរួមបាន²⁷។ ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍ចំពោះមុខ តុលាការត្រូវធានាបើកឱកាសអោយភាគីសងខាងចូលរួម ក្នុងការធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ហេតុដូច្នោះតុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទដើម្បីធ្វើនីតិវិធីត្រៀម

²² សៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៣

²³ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៨០

²⁴ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ១០៥

²⁵ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ១០៣

²⁶ សៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៦

²⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ១០៥

សម្រាប់ទាញហេតុផល ដោយកោះហៅភាគីទាំងសងខាង²⁸។ បន្ទាប់ពីបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធី ត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលហើយ តុលាការត្រូវកោះហៅភាគីទាំងសងខាងឱ្យចូលរួមក្នុងនីតិវិធី ដែល ត្រូវធ្វើការបញ្ជូនដីកាកោះតាមកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលទៅភាគី ដែលធ្វើឡើង ដោយប្រតិបត្តិការបញ្ជូនដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ តុលាការអាចធ្វើនីតិវិធី ត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបាន ទោះបីជាភាគីម្ខាងមិនមានវត្តមានក៏ដោយ ក្នុងករណីដែលតុលាការបាន បញ្ជូនដីកាកោះ និង បានផ្តល់ឱកាសឱ្យភាគីនោះបង្ហាញខ្លួនហើយ ²⁹។

²⁸ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៨០

²⁹ សៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៥

ជំពូកទី២

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ការជំនុំជម្រះលើបណ្តឹង ត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងដោយការងារសហការគ្នា រវាងតុលាការ និងភាគីទាំងសងខាងដែលជាប្រធាននៃបណ្តឹង ដោយផ្អែកវិធាន និងការបែងចែងចុងក្រោយទីៗខ្លួន ។ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ចែងអំពីការបែងចែងចុងក្រោយ ឬ ម្យ៉ាងទៀតថាសិទ្ធិអំណាចនិងការទទួលខុសត្រូវ ។ ការគ្រប់គ្រងលើនីតិវិធី ការដឹកនាំនីតិវិធី ឱ្យដើរទៅមុខ ព្រមទាំងការចាត់ចែងនិងរៀបចំការជំនុំជម្រះ គឺជាសិទ្ធិអំណាចនិងការទទួលខុសត្រូវចម្បង របស់តុលាការ ។ ដោយឡែក ការកំណត់នូវចំណុចវិវាទដែលជាកម្មវត្ថុនៃការជំនុំជម្រះ និងការសម្រេចសេចក្តី ការបំភ្លឺអំពីអង្គហេតុនៃរឿងក្តី និងការផ្តល់ឯកសារជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការសម្រេចសេចក្តី គឺជាសិទ្ធិអំណាចនិងការទទួលខុសត្រូវ របស់ភាគី ³⁰។ ដោយឡែកនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឃើញថាមានសកម្មភាពរបស់ភាគី និងតុលាការ ដែលមានបែងចែងដូចខាងក្រោមដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

២.១. សកម្មភាព តុលាការ និង ភាគី នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

២.១.១. សកម្មភាពរបស់តុលាការ

ក្នុងគោលបំណងនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការត្រូវរកឱ្យឃើញនៅចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីរបស់គូភាគីដែលមិនយល់ស្របគ្នា និង រៀបចំកស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះ ដើម្បីអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងក្តីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឱ្យបានល្អិតល្អន់ ។ ហេតុដូច្នោះកិច្ចនៃសកម្មភាពរបស់តុលាការមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ដែលក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានចែងដូចជាការគ្រប់គ្រងនីតិវិធី និងការដឹកនាំនីតិវិធីទៅមុខដើម្បីឱ្យចំណុចនៃអង្គហេតុ និង អង្គច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹងមានភាពច្បាស់សាល់ ប៉ុន្តែទោះបីជាកំណត់ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះហើយ តុលាការក៏ត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយភាគីទាំងសងខាង ដើម្បីបញ្ចប់វិវាទផងដែរ ដូចជាការធ្វើការផ្សះផ្សាជាដើម ។

២.១.១.១ ការផ្សះផ្សានៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

តុលាការអាចសាកល្បងធ្វើការផ្សះផ្សាបានទោះបីជាបណ្តឹងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលណាក៏ដោយ³¹។ ដោយនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មានគោលបំណងធ្វើការកំណត់អំពីអត្ថិភាព ឬ នត្តិភាពនៃសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចតាមច្បាប់សារធាតុ ដែលអាចចាត់ចែងបាន ដោយផ្អែកលើការព្រមព្រៀងរវាងភាគី ដូច្នោះ ទោះបីជាពេលដែលនីតិវិធីបណ្តឹងត្រូវបានចាប់ផ្តើមហើយក៏ដោយ ប្រសិនបើភាគីបានកំណត់សិទ្ធិ ឬ កាតព្វកិច្ច មានអត្ថិភាព ឬ នត្តិភាព តាមរយៈ

³⁰ សូមមើល សៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ជំពូកទី២ ទំព័រ៧៦

³¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩៧

ការសះជាហើយភាគីសម្រេចចិត្តបញ្ចប់វិវាទនោះ គឺជាលទ្ធផលដែលចង់បាន³²។ ហេតុនេះហើយបានជាក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដែលជាសកម្មភាពដំបូងនៃការជម្រះក្តី តុលាការត្រូវណែនាំឱ្យភាគីទាំងសងខាង សះជានឹងគ្នា។

នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការត្រូវសាកល្បងផ្សះផ្សាជាដំបូងសិនលើក លែងតែយល់ឃើញថាមិនសមរម្យ³³។ ក្នុងករណីតុលាការយល់ឃើញថា ការព្យាយាមសាកល្បងផ្សះផ្សាគ្នា មិនសមរម្យទេ ដូចជាក្នុងករណីដែលសិទ្ធិ ឬ កាតព្វកិច្ច ដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង គឺជាប្រភេទនៃសិទ្ធិ ឬ កាតព្វកិច្ចដែលមិនអាចចាត់ចែងបានដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើការព្រមព្រៀងរបស់ភាគី ឬ ក្នុងករណីដែលអាកប្បកិរិយារបស់ភាគីបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេគ្មានឆន្ទៈធ្វើការផ្សះផ្សាទេនោះ តុលាការមិនចាំបាច់ណែនាំឱ្យភាគីសះជានឹងគ្នាឡើយ³⁴។

នៅពេលកំពុងធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ប្រសិនបើចៅក្រមយល់ឃើញថាមាន លទ្ធភាពច្រើនក្នុងការផ្សះផ្សា ចៅក្រមគួរគិតពិចារណាប្តូរគោលបំណងនៃកាលបរិច្ឆេទនោះ ពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ទៅជាកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្សះផ្សារវិញ ឬ ក៏ភាគីអាចធ្វើការផ្សះផ្សានៅក្នុងកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ កាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានេះអាចធ្វើនៅក្រៅទីតាំងតុលាការក៏បានដែរ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថាសមរម្យ ³⁵។

២.១.១.២. ការដឹកនាំ និងការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី

ការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី គឺជាតួនាទីរបស់តុលាការដែលជាអ្នកដឹកនាំនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដោយឱ្យភាគីខាងដើមចោទ និងចុងចម្លើយធ្វើការថ្លែងការណ៍ទៅតាមលំដាប់លំដោយអំពីអង្គហេតុអត្ថិភាព ឬ នត្តិភាព និងទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិ នៃសិទ្ធិរបស់ភាគីដែលត្រូវអះអាង ដើម្បីឱ្យតុលាការដឹងអំពីអង្គហេតុនៃការទាមទារ និងអង្គហេតុនៃការប្រានចោលរបស់ភាគី ហេតុនេះហើយតុលាការចាំបាច់រៀបចំការអះអាងរបស់ភាគីដើម្បីឱ្យដឹងថាអង្គហេតុណាខ្លះជាអង្គហេតុដែលមានចំណុចវិវាទ និងអង្គហេតុណាខ្លះជាអង្គហេតុមិនមានចំណុចវិវាទ។ ម្យ៉ាងទៀតការរៀបចំអះអាងពេល តុលាការគោរពការជម្រះក្តីដោយផ្ទាល់មាត់ដូច្នោះភាគីត្រូវចាំបាច់ត្រូវធ្វើការអះអាងអំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ ឬ នត្តិភាពនៃសិទ្ធិ និងទំនាក់ទំនងគតិយុត្តរបស់ខ្លួនតាមរយៈការថ្លែងការណ៍ ឬ មធ្យោបាយរបស់ខ្លួន ភស្តុតាងនៃអង្គហេតុដើម្បីឱ្យតុលាការបានដឹងអំពីអង្គហេតុនោះ ។ ការថ្លែងការណ៍របស់ភាគី អាចធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ អាចធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក៏បាន។ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះត្រូវដឹកនាំចាត់ចែងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងត្រូវ

³² សេចក្តីពន្យល់អំពីនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ទំព័រ ៧៦, ៧៧

³³ មាត្រា ១០៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

³⁴ សេចក្តីពន្យល់អំពីនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៧៧

³⁵ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២២០

ដឹកនាំចាត់ចែងការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ។ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះអាចអនុញ្ញាតឱ្យជនណាម្នាក់
និយាយ និងអាចហាមឃាត់ជនដែលមិនស្តាប់បញ្ជារបស់ខ្លួនមិនឱ្យនិយាយបាន ³⁶។

ក.ការថ្លែងការណ៍របស់ដើមចោទ

ទោះបីជាមានពាក្យបណ្តឹងដែលធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បានដាក់ចូលមកតុលាការក៏ពិតមែនដោយ
ផ្អែកលើគោលការណ៍នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលបានកំណត់ឱ្យមានការជម្រះក្តីដោយផ្ទាល់មាត់ និងគោល
ការណ៍ចំពោះមុខ ដែលទាមទារឱ្យមានការសាកសួរតទល់គ្នានោះ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ
ផល ជាដំបូងចៅក្រមត្រូវឱ្យភាគីខាងដើមចោទធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍អះអាង អំពីពាក្យបណ្តឹងរបស់ខ្លួន។ ការ
ថ្លែងការណ៍នេះដើមចោទត្រូវបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត ដែលជាការទាមទារតាមផ្លូវបណ្តឹង។ បន្ថែម
ពីនេះ ដើមចោទត្រូវធ្វើការអះអាងបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់លាស់អំពីការបង្កើតសិទ្ធិ ឬ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត និងបញ្ជាក់ឱ្យ
ច្បាស់អំពីអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាព នៃសិទ្ធិក្នុងការទាមទារនោះ។ មានន័យថា ភាគីខាងដើមចោទ ត្រូវធ្វើការអះអាង
អំពី មូលហេតុដែលខ្លួនធ្វើបណ្តឹងទាមទារនេះ ថាតើខ្លួនសំអាងអ្វីបានជាប្តឹងទាមទារពីចុងចម្លើយ ហើយដល់
ពេលដែលត្រូវទាមទារ ឬ មិនទាន់ដល់ពេលដែលត្រូវទាមទារទេ ។ ក្នុងការអះអាងនេះ ភាគីក៏អាចស្នើសុំដាក់ភស្តុ
តាងដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការទាមទាររបស់ខ្លួនដែលបានអះអាងនោះបានផងដែរ។

ខ.ការថ្លែងការណ៍របស់ចុងចម្លើយ

បន្ទាប់ពីស្តាប់ការថ្លែងការណ៍របស់ដើមចោទរួចហើយ ចៅក្រមត្រូវឱ្យភាគីខាងចុងចម្លើយធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍
តបទៅនឹងការថ្លែងការណ៍របស់ដើមចោទវិញ ។ ការថ្លែងការណ៍តបរបស់ចុងចម្លើយ អាចជាការទទួលស្គាល់អង្គ
ហេតុ ឬ មិនទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុ ឬ ការទទួលស្គាល់នូវការទាមទារ ឬ ច្រានចោលនូវការទាមទារ របស់ដើម
ចោទដែលមាននៅក្នុងបណ្តឹងនៃរឿងក្តី ។ ការថ្លែងការណ៍របស់ចុងចម្លើយ ក៏ជាមួយជាមធ្យោបាយមួយដើម្បី
អះអាងអំពីសិទ្ធិ ឬ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តដើម្បីការពារខ្លួន ចំពោះអង្គហេតុនៃការទាមទាររបស់ភាគីម្ខាងទៀតផង
ដែរ ដូច្នេះចុងចម្លើយត្រូវបញ្ជាក់អំពីអង្គហេតុដែលនាំឱ្យច្រានចោលចំពោះការទាមទារតាមកម្មវត្ថុបណ្តឹង អំពី
ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ ឬ នត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ និងទំនាក់ទំនងគតិយុត្តរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

២.១.១.៣. ការកំណត់ចំណុចវិវាទ

នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ពេលដែលភាគីថ្លែងការណ៍ និងបានអះអាង នូវមធ្យោបាយ
តទល់ ឬ ការពារខ្លួន ពេលនោះតុលាការត្រូវអនុវត្តសិទ្ធិបំភ្លឺ និងរៀបចំមធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួននោះ
ជាពិសេសត្រូវរៀបចំការអះអាងភាគីទាំងសងខាងដើម្បីកំណត់នូវចំណុចវិវាទពិតប្រាកដនៃរឿងក្តី ហើយ
តុលាការត្រូវ រៀបចំនូវភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចវិវាទនោះ ដែលត្រូវធ្វើការពិនិត្យនៅក្នុងការទាញហេតុផល

³⁶ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៨៩

ដោយផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែចំពោះភស្តុតាងឯកសារតុលាការអាចធ្វើការពិនិត្យត្រឹមកម្រិតចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំចំណុច
វិវាទតែប៉ុណ្ណោះ ។ នេះជាផ្នែកសំខាន់បំផុតនៃការជម្រះក្តី នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល³⁷។

ចំណុចវិវាទ គឺជាអង្គហេតុចម្បងទាំងឡាយណាដែលគូភាគីយល់មិនស្របគ្នា ។ ដែលអង្គហេតុចម្បង គឺជា
អង្គហេតុដែលមានកម្មវត្ថុជាវិវាទតាមផ្លូវច្បាប់ជាក់ស្តែង និងវិវាទនោះអាចដោះស្រាយដោយសាលក្រម³⁸។
ការកំណត់ចំណុចវិវាទទៅលើការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់នៃការទាមទារនៅក្នុងបណ្តឹងរបស់ភាគី ។
អង្គហេតុដែលភាគីបានសារភាពនៅចំពោះមុខតុលាការ និង អង្គហេតុដែលតុលាការយល់ឃើញថា មានភាព
ជាក់ស្តែង តុលាការពុំចាំបាច់ទទួលស្គាល់នោះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងទេ³⁹។ ការបដិសេធ ត្រូវតែមានភស្តុតាង
ដើម្បីបញ្ជាក់ជាមូលដ្ឋាន ឲ្យតុលាការទទួលស្គាល់⁴⁰។ ចំពោះការបញ្ជាក់មិនដឹង អំពីអង្គហេតុដែលភាគីម្ខាង
ទៀតបានអះអាង ភាគីនោះ ត្រូវបានសន្មតថា បានតវ៉ាអំពីអង្គហេតុនោះ⁴¹។ ភាគីនៅស្ងៀម មិនបានបង្ហាញ
ច្បាស់លាស់ នូវឆន្ទៈតវ៉ា អំពីអង្គហេតុដែលភាគីម្ខាងទៀតបានអះអាង ក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ
ផល ភាគីនោះត្រូវចាត់ទុកថា បានសារភាពអំពីអង្គហេតុនោះ។ ប៉ុន្តែតុលាការគិតពិចារណាអំពីដំណើរការ និង
ខ្លឹមសារនៃរឿងក្តី ហើយយល់ឃើញថា ភាគីនោះបានតវ៉ាអំពីអង្គហេតុ⁴²។

នៅពេលដែលតុលាការ ត្រូវរៀបចំនូវចំណុចទាំងឡាយណាដែលភាគីចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ និង ចំណុច
ដែលគូភាគីមិនទទួលស្គាល់ដើម្បីកំណត់អំពីចំណុចដែលភាគីមិនយល់ស្របគ្នាដែលជាចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី ។
បន្ទាប់ពីបានកំណត់នូវចំណុចវិវាទពិតប្រាកដហើយ តុលាការត្រូវរៀបចំនូវភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចវិវាទ
នោះ ដែលត្រូវធ្វើការពិនិត្យ ។

២.១.១.៤. ការរៀបចំភស្តុតាងទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ

ជាគោលការណ៍ការពិនិត្យភស្តុតាង ត្រូវធ្វើឡើងតាមការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យរបស់ភាគី⁴³។ ចំពោះភស្តុតាងដែល
អាចទទួលមកពិនិត្យនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបាន គឺមានតែភស្តុតាងជាឯកសារក្នុង
កម្រិតចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំចំណុចវិវាទ និងភស្តុតាង⁴⁴។ តុលាការត្រូវចាំបាច់ធ្វើការពិនិត្យលើឯកសារដែលភាគី
បានដាក់ ហើយការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារនេះ ដែលត្រូវធ្វើឡើងដោយការផ្តល់នូវឯកសារដែលសាមីភាគី
មាន ឬ ដោយដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឱ្យបង្គាប់ឱ្យម្ចាស់ឯកសារធ្វើឯកសារនោះមក⁴⁵។ ហេតុនេះហើយបាន

³⁷ សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ៨២
³⁸ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៧៤
³⁹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១២៣ កថាខណ្ឌទី២
⁴⁰ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១២៣ កថាខណ្ឌទី១
⁴¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩៦ នៃកថាខណ្ឌទី២
⁴² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៩៦
⁴³ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៤ កថាខណ្ឌទី ១
⁴⁴ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១០៦
⁴⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៨ កថាខណ្ឌទី១

ជាក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី អនុញ្ញាតអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបានត្រឹមត្រូវដែលចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំ ចំណុចវិវាទ⁴⁶។ ការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យភស្តុតាង ក៏អាចធ្វើមុនកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បានដែរ⁴⁷ ។ ចំពោះភស្តុតាងដែលតុលាការ យកមកពិនិត្យគឺត្រូវតែជាភស្តុតាង ដែលជាឯកសារដែលចាំបាច់ហើយមានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គហេតុ ប៉ុន្តែសម្រាប់ភស្តុតាងដែលជាសាក្សី គឺត្រូវដាក់ស្នើសុំទៅក្នុងនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់វិញ ។ ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើ តុលាការយល់ឃើញថា ភស្តុតាងនោះគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គហេតុដែលនឹងត្រូវបញ្ជាក់ និងភស្តុតាង ផ្សេងទៀតដែលមិនចាំបាច់នោះ តុលាការអាចបដិសេធមិនយកមកពិនិត្យបាន⁴⁸។ ជាធម្មតា ការពិនិត្យភស្តុតាងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ដែលធ្វើឡើងជាសាធារណៈប៉ុន្តែ ការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយការអានឯកសារនោះ ដោយចៅក្រម ហេតុដូច្នេះបើប្រៀបធៀបទៅនឹងការសាកសួរសាក្សី ជាដើម មិនសូវមានទំនាក់ទំនងខ្លាំងនឹងគោលការណ៍បើកជាសាធារណៈទេ ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត ដើម្បីរៀបចំចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ភាគច្រើនគេត្រូវការភស្តុតាងជាឯកសារ ដែលតុលាការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ ដោយមានកម្រិតចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី⁴⁹។

២.១.១.៥. ការបំបែក ឬ ការបញ្ចូលរឿងក្តី

ក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថាចាំបាច់ តុលាការអាចបំបែករឿងក្តីមួយ ទៅជារឿងក្តីផ្សេងៗ ហើយធ្វើការជម្រះក្តីលើរឿងក្តីទាំងនោះ ដោយដាច់ពីគ្នាបានដែលនេះហៅថា ការបំបែកសំណុំរឿងក្តី ។ ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើនៅក្នុងបណ្តឹងតែមួយដើមចោទបានទាមទារឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់កម្ចីផង និង បង់ប្រាក់ថ្លៃលក់ទិញផង តុលាការអាចបំបែកការទាមទារឱ្យបង់ប្រាក់ថ្លៃលក់ទិញចេញពីបណ្តឹងនោះ ហើយធ្វើការជម្រះក្តីដាច់ដោយឡែកបាន ផ្ទុយមកវិញ តុលាការក៏អាចរួមបញ្ចូលរឿងក្តីផ្សេងៗដែលកំពុងចាត់ការនៅក្នុងតុលាការតែមួយ ហើយធ្វើការជំនុំជម្រះក្តីសរុប ដោយនីតិវិធីតែមួយបានផងដែរ ប្រសិនបើរឿងក្តីទាំងអស់នេះមាននូវខ្លឹមសារពាក់ព័ន្ធគ្នា⁵⁰។ ការបង្គាប់ឱ្យបំបែក ឬ បញ្ចូលរឿងក្តី តុលាការត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច ឬ អាចលុបចោលដីកាសម្រេចនោះបាន ក្នុងករណីតុលាការបានបង្គាប់ ឱ្យបញ្ចូលរឿងក្តីដែលមានភាគីខុសគ្នា នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ នៅពេលភាគីដែលមិនមាន

⁴⁶ សេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១ ទំព័រ៩៨៤ ៨៥
⁴⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៥ កថាខណ្ឌទី៣
⁴⁸ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៦
⁴⁹ សូមមើល សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ១០៦ ចំណុចទី៣
⁵⁰ សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ ១ ទំព័រ៩ ៨៥ ចំណុច ៦

ឱកាសសាកសួរសាក្សី ដោយសាក្សីនោះបានសួររួចហើយមុនពេលបញ្ចូលរឿងក្តី បានដាក់ពាក្យសុំសាកសួរសាក្សីនោះ តុលាការត្រូវសាកសួរសាក្សីនោះ⁵¹។

២.១.២. សកម្មភាពរបស់ភាគី

នៅក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ភាគីមានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ច បំពេញភារកិច្ច ទៅតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។ ដោយហេតុថា នៅក្នុងរដ្ឋប្បវេណី ពេលគឺ ភាគីគឺជាប្រធាននៃនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវធ្វើឡើងដោយកំណត់ជាស្ថាពរ នូវអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ ឬ នៃទំនាក់ទំនងគតិយុត្តកំណត់ណាមួយនៃភាគីទាំងសងខាង ហើយការពារសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលមានសិទ្ធិនោះ។ ដូច្នេះហើយភាគីមានករណីកិច្ចស្រាវជ្រាវឱ្យបានលំអិតជាមុន នូវទំនាក់ទំនងនៃអង្គហេតុចំពោះសាក្សី និងភស្តុតាងផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើការអះអាង និង បញ្ជាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ច្បាស់លាស់⁵²។

២.១.២.១ ការដាក់ពាក្យសុំលើកស្ទួយសេចក្តីនៃរឿងក្តីហើយ ដើមចោទនឹងធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍គាំទ្រ

បន្ទាប់មកពីបានដាក់ពាក្យសុំលើកស្ទួយសេចក្តីនៃរឿងក្តីហើយ ដើមចោទនឹងធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍គាំទ្រពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ហើយចុងចម្លើយក៏នឹងធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍គាំទ្រពាក្យសុំរបស់ខ្លួនដែរ ។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ដើមចោទ គេហៅថា មធ្យោបាយតទល់ (វិធីតទល់) រីឯសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ចុងចម្លើយវិញ គេហៅថា មធ្យោបាយការពារខ្លួន (វិធីការពារខ្លួន) ⁵³។ មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន ត្រូវដាក់ឱ្យតុលាការនៅពេលណាមួយដែលសមរម្យ ទៅតាមដំណើរការនៃបណ្តឹង⁵⁴ ។ មធ្យោបាយតទល់ ឬការពារខ្លួន អាចនិយាយម្យ៉ាងវិញទៀតថា “ប្រភពជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រម” ក៏បានដែររីឯមធ្យោបាយតទល់ ជាអ្វីៗទាំងឡាយដែលដើមចោទដាក់ទៅតុលាការ ដើម្បីយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានសាលក្រមនៃពាក្យសុំរបស់ខ្លួន (ឧ. បណ្តឹង) រីឯមធ្យោបាយការពារខ្លួន គឺជាអ្វីៗទាំងឡាយដែលចុងចម្លើយដាក់ទៅតុលាការ ដើម្បីយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃពាក្យសុំប្រឆាំងវិញ (ឧ. ពាក្យសុំឱ្យលើកចោលបណ្តឹង ពាក្យសុំឱ្យច្រានចោលការទាមទារ) ⁵⁵។

២.១.២.២ ការបន្ថែមបន្ថែម ឬ ផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង រហូតដល់ពេលចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់

ដើមចោទអាចបន្ថែម ឬ ផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង រហូតដល់ពេលចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បាន លុះត្រាតែមិនមានប្តូរមូលដ្ឋាននៃការទាមទារ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលធ្វើឱ្យនីតិវិធីនៃបណ្តឹងមានការយឺតយ៉ាវខ្លាំងដោយសារការបន្ថែម ឬ ផ្លាស់ប្តូរនោះ ។ ការបន្ថែម ឬ ការផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ⁵⁶។ ការបន្ថែមកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង គឺដើមចោទរក្សាទុកការ

⁵¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៩៩
⁵² សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩២
⁵³ សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ ១ ទំព័រទី ៧៨
⁵⁴ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩៣
⁵⁵ សូមមើលសេចក្តីកំណត់ ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ៩៣
⁵⁶ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៨៤ កថាខណ្ឌទី ១ ,២

ទាមទារដើម ហើយបន្ថែមការទាមទារថ្មី ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងបណ្តឹងទាមទារឱ្យចេញពីផ្ទះ ដោយសារមិនបង់ថ្លៃ ឈ្នួល ដើមចោទ បន្ថែមទាមទារប្រាក់សំណងការខូចខាតស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួល រហូតដល់ពេលអ្នកជួលចេញពីផ្ទះ នោះ ។ ការផ្លាស់ប្តូរ កម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង គឺដើមចោទដកការទាមទារដើម ដោយដាក់ការទាមទារថ្មី ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងបណ្តឹងទាមទារចេញពីផ្ទះដោយសារមិនបង់ថ្លៃឈ្នួល ប្រសិនបើមានអគ្គិភ័យឆេះអស់ ដោយមានកំហុស របស់ចុងចម្លើយ នៅពេលតុលាការកំពុងចាត់ការរឿងក្តីនេះ ដើមចោទផ្លាស់ប្តូរការទាមទាររបស់ខ្លួនទាំងស្រុង ទៅការទាមទារសំណងការខូចខាត ដោយសារការបាត់បង់ផ្ទះ។

២.១.២.៣ ការធ្វើបណ្តឹងតប

ចុងចម្លើយអាចប្តឹងតប ទៅតុលាការដែលកំពុងចាត់ការបណ្តឹងដើម រហូតដល់ពេលចប់ការទាញហេតុផល ដោយផ្ទាល់មាត់បាន លុះត្រាតែការទាមទារដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតបនោះទាក់ទងនឹងការទាមទារដែលជា កម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងដើម ឬមធ្យោបាយការពារខ្លួនសម្រាប់បណ្តឹងដើម ។ ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិនេះ មិនត្រូវយកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលការទាមទារជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតបនោះ ស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់តុលាការដទៃ ទៀតតាមច្បាប់ ឬ ករណីដែលការប្តឹងតបនោះនឹងធ្វើឱ្យមានការយឺតយ៉ាវខ្លាំងក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹង⁵⁷។ បណ្តឹង តប ជាបណ្តឹងដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយភាគីម្ខាងទៀតនៃបណ្តឹងដើម ។ លក្ខខណ្ឌនៃកាសែតបណ្តឹងតប នេះ គឺលុះត្រាតែការទាមទារដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតបនោះទាក់ទងនឹងការទាមទារដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ដើម ឬជាមធ្យោបាយការពារខ្លួន ដែលត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់បណ្តឹងដើមនោះ ។ ឧទាហរណ៍ លោក ក បាន ទាមទារឱ្យ លោក ខ ចុះចេញពីផ្ទះខ្លួន ដោយលើកសំអាងថា ផុតអាណត្តិនៃកិច្ចសន្យាជួល ហើយលោក ខ ប្តឹងទាមទារឱ្យបន្តកិច្ចសន្យាជួលដោយលើកហេតុផលថា កិច្ចសន្យាកំណត់ពីសិទ្ធិអាទិភាពរបស់ភាគីអ្នកសុំ ជួល ក្នុងការបន្តកិច្ចសន្យាជាដើម ។ បណ្តឹងរបស់ ខ ជាបណ្តឹងតប ។

២.១.២.៤ ការស្នើសុំឱ្យភាគីម្ខាងទៀតដាក់ឯកសារ

ការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយការផ្តល់ឯកសារដែលសាមីភាគីមាន ឬ ដោយដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឱ្យបង្គាប់ម្ចាស់ដើមផ្តល់ឯកសារនោះមក⁵⁸។ ពាក្យសុំដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្តល់ ឯកសារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់⁵⁹។

២.១.២.៥ ការស្នើសុំឱ្យតុលាការពិនិត្យភស្តុតាង

ជាគោលការណ៍ការពិនិត្យភស្តុតាង ត្រូវធ្វើឡើងតាមការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យរបស់ភាគី⁶⁰។ ចំពោះភស្តុតាង ដែលអាចទទួលមកពិនិត្យក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបាន គឺមានតែភស្តុតាងជាឯកសារ

⁵⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣២៦

⁵⁸ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣២៧ កថាខណ្ឌទី ១

⁵⁹ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣២៧

⁶⁰ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៤ កថាខណ្ឌទី ១ នៃ

ក្នុងកម្រិតចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំចំណុចវិវាទ និងភស្តុតាង⁶¹។ តុលាការត្រូវចាំបាច់ធ្វើការពិនិត្យលើឯកសារដែលភាគីបានដាក់ ហើយការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារនេះ ដែលត្រូវធ្វើឡើងដោយការផ្តល់នូវឯកសារដែលសាមីភាគីមាន ឬ ដោយដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឱ្យបង្គាប់ឱ្យម្ចាស់ឯកសារធ្វើឯកសារនោះមក⁶²។ ហេតុនេះហើយបានជាក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី អនុញ្ញាតអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបានត្រឹមត្រូវដែលចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំ ចំណុចវិវាទ⁶³។ ការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យភស្តុតាង ក៏អាចធ្វើមុនកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បានដែរ⁶⁴ ។ ចំពោះភស្តុតាងដែលតុលាការ យកមកពិនិត្យគឺត្រូវតែជាភស្តុតាង ដែលជាឯកសារដែលចាំបាច់ ហើយមានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គហេតុ ប៉ុន្តែសម្រាប់ភស្តុតាងដែលជាសាក្សី គឺត្រូវដាក់ស្នើសុំទៅក្នុងនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់វិញ ។ ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើ តុលាការយល់ឃើញថា ភស្តុតាងនោះគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គហេតុដែលនឹងត្រូវបញ្ជាក់ និងភស្តុតាង ផ្សេងទៀតដែលមិនចាំបាច់នោះ តុលាការអាចបដិសេធមិនយកមកពិនិត្យបាន⁶⁵។

២.១.៣ សកម្មភាពរបស់ក្រឡាបញ្ជី

នៅគ្រប់អង្គការតុលាការ និងអង្គការអយ្យការគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ មានក្រឡាបញ្ជី និងមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រមទាំងអាចមានមន្ត្រីជំនាញផ្នែកច្បាប់ជាជំនួយចាំបាច់⁶⁶។ ក្រឡាបញ្ជី គឺជាអ្នកបច្ចេកទេសផ្នែកនីតិវិធីដែលជួយសម្រួលដល់ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញានៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីតុលាការ និងអយ្យការក្នុងសកម្មភាពជម្រះក្តីទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។ ជារួមក្រឡាបញ្ជី គឺជាលេខាធិការផ្ទាល់របស់ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងការជួយសម្រួលការងារបច្ចេកទេសផ្នែកនីតិវិធីដែលច្បាប់តម្រូវត្រូវតែមាន ។ ជាក់ស្តែងនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានកំណត់ តុលាការត្រូវឱ្យក្រឡាបញ្ជី ធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល នៅគ្រប់កាលបរិច្ឆេទនីមួយៗ។ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ និងក្រឡាបញ្ជី ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការត្រៀមហេតុផល⁶⁷។

⁶¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១០៦
⁶² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១២៨ កថាខណ្ឌទី១
⁶³ សេចក្តីពន្យល់អំពី ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១ ទំព័រទី៨៤ ៨៥
⁶⁴ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១២៥ កថាខណ្ឌទី៣
⁶⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១២៦
⁶⁶ ច្បាប់ស្តីពីរៀបចំអង្គការតុលាការ ឆ្នាំ២០១៤ កថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៩
⁶⁷ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១០៩ និង កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១១០

២.១.៣.១ ការធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

តុលាការត្រូវបង្កប់ឱ្យក្រឡាបញ្ជីធ្វើកំណត់ហេតុ នៅរាល់កាលបរិច្ឆេទនីមួយៗនៃនីតិវិធីត្រៀម សម្រាប់ការទាញហេតុផល^{៦៦}។ នៅក្នុងកំណត់ហេតុនោះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវកត់ត្រានូវចំណុចនានា ដែលមានចែង ក្នុងមាត្រា១១០ និងមាត្រា១១១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។ ចៅក្រម ឬប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ក្នុងករណីដែលត្រូវជម្រះក្តី ដោយក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ និងក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនោះ ។

នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវកត់ត្រានូវចំណុចក្បាល កំណត់ហេតុ និងខ្លឹមសារ និងការចុះនិទ្ទេសដូចខាងក្រោម ៖

- សញ្ញាណរឿងក្តី
- ឈ្មោះចៅក្រម និង ក្រឡាបញ្ជី
- ឈ្មោះភាគី អ្នកតំណាង អ្នកជំនួយការ និង អ្នកបកប្រែដែលបានបង្ហាញខ្លួន
- ពេលវេលា និង ទីកន្លែង ។

នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវកត់ត្រានូវសេចក្តីសង្ខេបអំពីសកម្មភាពដែលបានធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទនីមួយៗ ហើយ ជាពិសេស ត្រូវកត់ត្រាឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវចំណុចខាងក្រោមនេះ៖

- ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទទាមទារឱ្យតុលាការចេញ និង ចម្លើយតបរបស់ចុងចម្លើយចំពោះការទាមទារនោះ ។
- ខ្លឹមសារនៃអង្គហេតុដែលបានអះអាង និង ការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យភស្តុតាង
- ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់របស់ភាគី ចំពោះអង្គហេតុដែលបានអះអាងដោយភាគីម្ខាងទៀត និងការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់ចំពោះភាគីត្រឹមត្រូវនៃឯកសារ។
- ការដកពាក្យបណ្តឹង ការផ្សះផ្សា ការលះបង់ការទាមទារ និង ការទទួលស្គាល់ការទាមទារ។
- ចំណុចដែលតុលាការបានបង្គាប់ឱ្យកត់ត្រា និង ចំណុចដែលតុលាការអនុញ្ញាតឱ្យកត់ត្រា តាម ការទាមទាររបស់ភាគី
- ការសម្រេចសេចក្តីដែលបានធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទនោះ ដោយមិនធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

២.១.៣.២ កិច្ចការបញ្ជូននៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

នៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងក្រោយពីតុលាការពិនិត្យឃើញថាបណ្តឹងមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ក៏ដូចជាបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលរួចរាល់ហើយតុលាការត្រូវធ្វើការ កោះហៅភាគីទាំងសងខាង ដែលជាគោលការណ៍បញ្ជូន ត្រូវធ្វើឡើងដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិច្បាប់ពិសេស។ កិច្ចការបញ្ជូនត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រឡាបញ្ជី ដោយការបញ្ជូនបានប្រតិបត្តិដោយបុគ្គលិក ប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញា

^{៦៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១០៩

សាលា ឬ ក្រឡាបញ្ជី⁶⁹។ ក្នុងនោះឃើញថា ក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល កិច្ចការបញ្ជូនរបស់ ក្រឡាបញ្ជី ដូចជា ធ្វើការបញ្ជូនពាក្យបណ្តឹងទៅឲ្យភាគីចុងចម្លើយ⁷⁰ ចំពោះការកោះតាមកាលបរិច្ឆេទ ត្រូវធ្វើ ដោយបញ្ជូនដីកាកោះ ឬ ដោយជូនដំណឹងអំពីកាលបរិច្ឆេទ ទៅអ្នកដែលបានបង្ហាញខ្លួននៅតុលាការចំពោះ បណ្តឹងដែលពាក់ព័ន្ធ⁷¹។ ការបន្ថែម ឬការផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ ឯក សារដែល បន្ថែម ឬការផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ត្រូវបញ្ជូនទៅភាគីម្ខាងទៀត បើតុលាការយល់ឃើញថាការ បន្ថែម ឬផ្លាស់ប្តូរនូវកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងនោះត្រឹមត្រូវ⁷²។ ការដកពាក្យបណ្តឹង ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តុលាការ ត្រូវបញ្ជូនលិខិតនេះទៅចុងចម្លើយ ហើយប្រសិនបើដកពាក្យបណ្តឹង ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់នៅ កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្សះផ្សា តុលាការត្រូវបញ្ជូនឯកសារ ចម្លងនៃកំណត់ហេតុនៃកាលបរិច្ឆេទនេះ ទៅចុងចម្លើយ⁷³។

២.២ ការសម្រេច និងបណ្តឹងឧទាហរណ៍ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ជាគោលការណ៍ ក្នុងការដឹកនាំនីតិវិធីនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺជាសិទ្ធិអំណាចរបស់ តុលាការ ហើយត្រូវអនុវត្តដោយតុលាការ⁷⁴។ នៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចដែលទាក់ទងនឹងការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យ ឬ ដីកាសម្រេចផ្សេងទៀតដែលអាចសម្រេច បាន ក្រៅពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និង អាចពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ ដោយមាន កម្រិតចាំបាច់ដើម្បីរៀបចំចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី និងភស្តុតាង⁷⁵។

ក្នុងករណីដែលភាគីយល់ឃើញថា ផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវបានបំពានដោយសារការដឹកនាំ នីតិវិធីនៃបណ្តឹង របស់តុលាការ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ ដោយសារការអនុវត្តសិទ្ធិ ឱ្យបំភ្លឺ របស់តុលាការ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគីអាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំ នីតិវិធីនោះបាន ។ ក្នុងករណីដែលមានការប្តឹងតវ៉ាបែបនេះកើតឡើង តុលាការត្រូវសម្រេចសេចក្តីចំពោះបណ្តឹង តវ៉ានេះ ដោយដីកាសម្រេច⁷⁶។

⁶⁹ សូមមើលមាត្រា ២៤៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី
⁷⁰ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៧៩
⁷¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២៤២
⁷² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌទី១,២,៣,៤ មាត្រា ៨៤
⁷³ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌទី៤ នៃមាត្រា ២១៧
⁷⁴ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ៩០ , មាត្រា ៩៤ , មាត្រា ៩៩ និង មាត្រា ១០០ ជាអាទិ៍
⁷⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១០៦
⁷⁶ សេចក្តីចម្លង អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១ នៃនីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ ៦៤

២.២.១ ការសម្រេចរបស់តុលាការ

២.២.១.១ ដីកាសម្រេច

ក្នុងចំណោមសេចក្តីសម្រេចរបស់ស្ថាប័នតុលាការ ក្រៅពីសាលក្រម ឬ សាលដីកា មានដីកាសម្រេច។ ដីកាសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬ ចៅក្រម ដែលអាចធ្វើបានដោយមិនចាំបាច់ឆ្លងកាត់តាមការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់^{៧៧}។ ដីកាសម្រេចដែលធ្វើដោយចៅក្រម សំដៅលើដីកាសម្រេចរបស់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ក្នុងករណីដែលតុលាការជំនុំជម្រះរឿងក្តីដោយក្រុមប្រឹក្សា^{៧៨}។

ដីកាសម្រេច គឺជាសេចក្តីសម្រេចដែលអាចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ក៏បាន ធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក៏បាន។ ការអះអាងបែបនេះ គឺផ្អែកទៅលើការបកស្រាយក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី^{៧៩} ដែលចែងថា ក្នុងករណីចេញ ដីកាសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការប្រើពាក្យបែបនេះ អាចឲ្យយើងសន្និដ្ឋានបានថា ដីកាសម្រេចខ្លះក៏អាចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់បានដែរ ។ ប្រសិនបើ ដីកាសម្រេចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ ដីកាសម្រេចនេះត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងកំណត់ហេតុ ដើម្បីទុកជាបន្ទាល់បញ្ជាក់ទៅថ្ងៃក្រោយ។

ជាក់ស្តែង ច្បាប់ (ការសម្រេចសេចក្តីដែលបានធ្វើនៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលដោយមិនធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ)^{៨០} ត្រូវឲ្យកត់ត្រា នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងកំណត់ហេតុស្តីពីការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់នូវសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងដោយមិនបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ សេចក្តីសម្រេចនេះគឺ មិនមានអ្វីក្រៅពីដីកាសម្រេច (វាមិនមែនជាសាលក្រម) នោះទេ ព្រោះថាសេចក្តីសម្រេចដែលមិនមែនជាសាលក្រម គឺជាដីកាសម្រេច ។

ការធ្វើដីកាសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់គឺអាស្រ័យទៅតាមករណីនីមួយៗតាមការយល់ឃើញរបស់ចៅក្រម ឬ ច្បាប់តម្រូវឲ្យធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដូចដីកាសម្រេចដាស់តឿនជាអាទិ៍^{៨១}។ ក្នុងករណីដែលច្បាប់ពុំបានកំណត់ចំពោះដីកាសម្រេចដែលត្រូវធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ លាយលក្ខណ៍អក្សរទេ ហេតុនេះចៅក្រម ឬ តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក៏បាន ដោយផ្ទាល់មាត់ក៏បាន ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីមួយចំនួនដោយផ្អែកទៅលើស្ថានភាពនៃការអនុវត្តជាក់ស្តែង យើងប្រហែលជាមិនឃើញដីកាសម្រេចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់បានទេដូចជាករណីនៃដីកាសម្រេចចេញដោយប្រធានតុលាការ ដើម្បីកំណត់ការបែងចែករឿងក្តីជារៀងរាល់មួយឆ្នាំម្តង។ ត្រង់ចំណុចនេះក៏បង្ហាញឲ្យឃើញភាពខុសប្លែកគ្នាជាមួយនឹងសាលក្រម ដែល

^{៧៧} សូមលើ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា១៧៩ កថាខណ្ឌទី២ និង មាត្រា ១១៤ កថាខណ្ឌទី១

^{៧៨} សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៨៩

^{៧៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២១៣ កថាខណ្ឌទី២

^{៨០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១១១ ចំណុច ច និងមាត្រា ១១៩ ចំណុច ច

^{៨១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣២៤

ដាច់ខាតត្រូវចេញជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ⁸² ចំណែកឯ ដីកាសម្រេចវិញ គឺជាសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬ ចៅក្រមដែលមានគោលបំណងដើម្បីចាត់ការលើការដឹកនាំនីតិវិធីនៃបណ្តឹង។

ឧទាហរណ៍ ៖ ដីកាសម្រេចទាក់ទងនឹងបណ្តឹងជិតចិត្ត ដីកាសម្រេចឲ្យជំនុំជម្រះក្តីដោយក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះជាដើម។ ឬ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីចាត់ចែងចំណុចបន្ទាប់បន្សំក្នុងការវិនិច្ឆ័យបណ្តឹងប៉ុណ្ណោះ។

ឧទាហរណ៍៖ ដីកាសម្រេចលើកចោលមធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន ដីកាសម្រេចទាក់ទងនឹងការស្នើសុំឲ្យពិនិត្យភស្តុតាងជាដើម។

ជាគោលការណ៍ ការចេញដីកាសម្រេចមិនចាំបាច់ឆ្លងកាត់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ទេ ព្រោះថា ដីកាសម្រេច សម្រេចតែអំពីចំណុចបន្ទាប់បន្សំនៃនីតិវិធីប៉ុណ្ណោះ។ ច្បាប់បានទុកលទ្ធភាពឲ្យចៅក្រមសម្រេចថា តើត្រូវឆ្លងកាត់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ អត់ ដោយយោងទៅតាមករណីនីមួយៗហើយ ទោះបីជាមិនឆ្លងកាត់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ក៏ដោយ តុលាការអាចសួរភាគីបានពេលគឺតុលាការផ្តល់ឱកាសឲ្យភាគីធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទាក់ទងនឹងចំណុចដែលត្រូវសម្រេចដោយដីកាសម្រេច⁸³។ ផ្ទុយទៅវិញ ជាគោលការណ៍សាលក្រមត្រូវសម្រេចដោយឆ្លងកាត់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ លើកលែងតែករណីពិសេសដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់⁸⁴។

២.២.១.២. អានុភាពនៃដីកាសម្រេច

ដីកាសម្រេចនឹងមានអានុភាព លុះត្រាតែបានជូនដំណឹងតាមវិធីដែលទទួលស្គាល់ថាសមរម្យ⁸⁵។ ហេតុនេះ ចំពោះដីកាសម្រេចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ចំពោះមុខភាគីដីកាសម្រេចនឹងបង្កើតអានុភាពអនុវត្តភ្លាម នៅពេលតុលាការ ឬ ចៅក្រមបានសម្រេចសេចក្តីដោយដីកាសម្រេចនោះ ។ ចំពោះដីកាសម្រេចដែលត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចៅក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខា ហើយជូនដំណឹងដីកាសម្រេចនោះទៅដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធហើយ មានអានុភាពភ្លាមៗតែម្តង លើកលែងតែករណីផ្សេងកំណត់ដោយច្បាប់។

ឧទាហរណ៍៖ ចំពោះដីកាសម្រេចដាស់តឿន⁸⁶ កំណត់ថាដីកាសម្រេចដាស់តឿនត្រូវមានអានុភាព នៅពេលដែលបានបញ្ជូនទៅដល់កូនបំណុល។

ក្រៅពីនីតិវិធីបញ្ជូន វិធីជូនដំណឹងដីកាសម្រេចអាចធ្វើបានតាមគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀត ដែលទទួលស្គាល់ថាសមរម្យ។ ក្នុងន័យនេះ ការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច អាចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់នៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ អាចធ្វើតាមរយៈទូរស័ព្ទ ឬ ទូរសារជាដើម។ ដើម្បីជាតឹកតាងនៃការជូនដំណឹង ក្នុង

⁸² ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១៨៩
⁸³ សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១១៤
⁸⁴ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៨១
⁸⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២១៣ កថាខណ្ឌទី១
⁸⁶ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣២៥

ច្បាប់⁸⁷ តម្រូវឲ្យក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវហេតុការណ៍ និង វិធីនៃការជូនដំណឹងដាក់នៅក្នុង សំណុំរឿង។ ផ្ទុយពីដីកាសម្រេច សាលក្រមនឹងមានអានុភាពដោយការប្រកាស⁸⁸ ហើយតុលាការអាចប្រកាស ឲ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នបាន។ ដោយមូលហេតុថា ដីកាសម្រេចមានអានុភាព អនុវត្តភ្លាមៗក្រោយការជូន ដំណឹង ដូច្នេះការប្រកាសឲ្យមានការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នដែលអនុវត្តសម្រាប់សាលក្រម ក៏ពុំមានអានុភាព សម្រាប់ដីកាសម្រេចឡើយ ។

ដីកាសម្រេចដែលមានគោលដៅត្រឹមតែដឹកនាំនីតិវិធីនៃបណ្តឹង អាចលុបចោលនាពេលណាក៏បាន⁸⁹ ដោយ ហេតុថា ដីកាសម្រេចមានពីរប្រភេទគឺ ដីកាដែលមានគោលបំណង ចាត់ការលើការដឹកនាំនីតិវិធីនៃបណ្តឹង និង ដីកាដែលមានគោលបំណងដើម្បីចាត់ចែងចំណុចបន្ទាប់បន្សំក្នុងការវិនិច្ឆ័យបណ្តឹង។ ហេតុនេះតាមការបក ស្រាយដែលមានលក្ខណៈផ្ទុយមកវិញមានន័យថា មានតែដីកាសម្រេចដែលមានគោលដៅដឹកនាំនីតិវិធីនៃប ណ្តឹងប៉ុណ្ណោះដែលអាចលុបចោល ពេលណាក៏បាន ចំណែកដីកាសម្រេចផ្សេងទៀតក្រៅពីដីកានេះ ។

ឧទាហរណ៍៖ ប្រសិនបើ តុលាការយល់ឃើញថា ការបង្គាប់ឲ្យដាក់ឯកសារត្រៀម ក្នុងអំឡុងពេលណាមួយ មានលក្ខណៈមិនសមរម្យដោយហេតុពេលវេលាខ្លីពេក ឬក៏មានការស្នើសុំអំពីការពន្យារពេលរបស់ភាគីដោយមាន មូលហេតុសមរម្យ តុលាការអាចលុបចោលដីកាសម្រេចនេះវិញបាន។ រីឯសាលក្រមវិញគឺ សុទ្ធតែមានអត្ថពន្ធ ភាព⁹⁰។

មួយវិញទៀត ក្នុងច្បាប់⁹¹ បានកំណត់ករណីបុគ្គលដែលត្រូវទទួលបានអានុភាពរបស់សាលក្រមដែលចំណុច នេះមិនអាចយកមកអនុវត្តបានសម្រាប់រាល់ដីកាសម្រេចទាំងអស់នោះទេ។

ឧទាហរណ៍៖ ដីកាសម្រេចអំពីពាក្យសុំពិនិត្យភស្តុតាង មានអានុភាពសម្រាប់តែភាគីពាក់ព័ន្ធប៉ុណ្ណោះ។

២.២.១.៣ ការឆ្លើយសមត្ថកិច្ចតុលាការ

នៅក្នុងករណីដែលមានចាត់ចែងបណ្តឹងខុសសមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តី ដោយតុលាការយល់ឃើញថា បណ្តឹង ទាំងមូល ឬ ផ្នែកណាមួយមិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនទេ តុលាការនេះត្រូវផ្ទេរបណ្តឹងទៅតុលាការដែល មានសមត្ថកិច្ច ។ ពាក្យសុំផ្ទេរបណ្តឹងត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ លើកលែងតែករណីដែលដាក់ពាក្យសុំនៅ កាលបរិច្ឆេទ ។ មួយវិញទៀត នៅពេលពាក្យសុំនេះ ត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់លាស់អំពីមូលហេតុនៃពាក្យសុំនោះ ។

បើតុលាការ យល់ឃើញថាចាំបាច់ដើម្បីជៀសវាងពីការយឺតយ៉ាវហួសហេតុនៃនីតិវិធី ឬ ដើម្បីឲ្យមានសម ធម៌រវាងភាគី ដោយពិចារណាអំពីលំនៅឋានរបស់ភាគី និងសាក្សីដែលត្រូវសាកសួរ ទីតាំងវត្តដែលនឹងត្រូវបាន

⁸⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២១៣ កថាខណ្ឌទី៣

⁸⁸ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១៨៦

⁸⁹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២១៤

⁹⁰ អត្ថពន្ធភាពនៃសាលក្រម មានន័យថា សាលក្រមមានអានុភាពចងតុលាការដែលបានប្រកាសសាលក្រម ដោយតុលាការមិនអាចលុបចោលបាន ឬ កែប្រែសាលក្រមនេះបានឡើយ លើកលែងតែករណីនៃដីកាសម្រេចកែតម្រូវ។

⁹¹ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ១៩៨

ត្រួតពិនិត្យ និងកាលៈទេសៈផ្សេងៗទៀត ដែលក្នុងនោះតុលាការនោះអាចធ្វើបណ្តឹងទាំងមូល ឬ ផ្នែកណាមួយ ទៅឲ្យតុលាការផ្សេងទៀតដែលមានសមត្ថកិច្ច។ ប៉ុន្តែតុលាការអាចសួរយោបល់របស់ភាគីបាន ដើម្បីធ្វើការ សម្រេចផ្ទេរសមត្ថកិច្ច ។ យ៉ាងណាមិញ ទោះបីតុលាការអាចផ្ទេរសមត្ថកិច្ចដើម្បីជៀសវាងការយឺតយ៉ាវក៏ដោយ វា ក៏មិនអាចយកមកអនុវត្តបានឡើយ ចំពោះករណីដែលបណ្តឹងស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខដែលបានកំណត់ ដោយច្បាប់របស់តុលាការដែលចាត់ការបណ្តឹងនោះ ។

២.២.១.៤. ការដកហូតសមត្ថកិច្ចជំនុំជម្រះ

ការដកហូតសមត្ថកិច្ចជំនុំជម្រះ គឺជា របៀបមួយដែលដកចេញពីការបំពេញមុខងារដោយស្វ័យប្រវត្តិតាម ច្បាប់ ក្នុងករណីដែលមានហេតុដែលប៉ះពាល់ដល់សមភាពដោយឆ្លងឆ្វេង ។ ករណីដែលអាចធ្វើការដកហូតសមត្ថ កិច្ចបានមានដូចជា៖

- ចៅក្រម ឬសហព័ទ្ធរបស់ចៅក្រម ឬអតីតសហព័ទ្ធរបស់ចៅក្រមជាភាគីណាមួយក្នុងរឿងក្តី
- ចៅក្រមជាញាតិលោហិតក្នុងថ្នាក់ទី១ ឬញាតិពន្ធក្នុងថ្នាក់ទី៣ ឬអតីតញាតិពន្ធក្នុងថ្នាក់ទី៣របស់ភាគី ណាមួយ
- ចៅក្រមដែលទទួលបន្ទុករឿងក្តីធ្លាប់ ឬកំពុងមានវិវាទនៅតុលាការជាមួយភាគីណាមួយ
- ចៅក្រមបានធ្វើសាក្សី ឬធ្វើជាអ្នកតំណាង ឬជាអ្នកជំនួយឲ្យភាគីចំពោះរឿងក្តី ។

២.២.២ ការផ្តិចខ្មាសស្រយ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ករណីដែលភាគីយល់ឃើញថា ផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវបានបំពេញដោយសារដឹកនាំនីតិ វិធីនៃបណ្តឹង របស់តុលាការ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ក៏ដូចជានៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញ ហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ឬ ដោយសារការអនុវត្តសិទ្ធិឱ្យបំភ្លឺ របស់តុលាការ ភាគីអាចប្តឹងតវ៉ាបាន ⁹²។ បណ្តឹងខ្មាស ស្រយ គឺជាបណ្តឹងរបស់ភាគីដែលពុំយល់ស្រប ជាមួយសេចក្តីសម្រេចណាមួយ (សាលក្រម សាលដីកា ដីកា សម្រេច) របស់ចៅក្រម ឬ តុលាការ ដើម្បីទាមទារឱ្យលុបចោល ឬផ្លាស់ប្តូរសេចក្តីសម្រេចដើម ។ បណ្តឹង ខ្មាសស្រយក្នុងនីតិវិធីទូទៅត្រូវបានចែងចែកជាពីរ គឺ បណ្តឹងខ្មាសស្រយទៅតុលាការដដែល និង បណ្តឹងខ្មាស ស្រយទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់⁹³។ បណ្តឹងខ្មាសស្រយ ជាការប្តឹងរបស់ភាគីដែលតវ៉ាទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់ តុលាការ ដែលមានក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានបែងចែងចំពោះបណ្តឹងខ្មាសស្រយនៅក្នុងនីតិវិធីទូទៅ បណ្តឹង ខ្មាសស្រយនីតិវិធីចាត់ចែងរក្សាការពារ និងបណ្តឹងខ្មាសស្រយនីតិវិធីអនុវត្តបង្ខំ ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ បណ្តឹងខ្មាស ស្រយក្នុងនីតិវិធីទូទៅនៃនីតិវិធីបណ្តឹង ដែលសំដៅលើការបណ្តឹងរបស់ភាគីដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀម សម្រាប់ការទាញហេតុផល ។

⁹² សូមមើល សេចក្តីពន្យល់ អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគ១ ៖ នីតិវិធីបណ្តឹង ទំព័រ ៦៤
⁹³ បណ្តឹងខ្មាសស្រយក្នុងនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី លោកគ្រូ សេង នាង ចៅក្រមតុលាការកំពូល

២.២.២.១ ការផ្តិតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

បណ្តឹងតវ៉ានៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ពេលគឺភាគីអាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំនីតិវិធី ត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល និងការប្តឹងតវ៉ាចំពោះសកម្មភាពផ្ទុយពីនីតិវិធីបណ្តឹង ។ នីតិវិធីនៃបណ្តឹង ភាគី អាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំការធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ ការចាត់ចែងរបស់តុលាការ^{៩៤} ។ ពេលគឺភាគីមានសិទ្ធិទាមទារឱ្យតុលាការពិនិត្យម្តងទៀត អំពីការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ឬ ចៅក្រម ទទួលបន្ទុករឿងក្តី ។ បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ត្រូវបានសម្រេចដោយដីកាសម្រេច ដោយក្រុមប្រឹក្សានោះ រីឯបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំរបស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុករឿងក្តីតែមួយនាក់ ត្រូវសម្រេច ដោយដីកាសម្រេច ដោយចៅក្រមនោះ ។

ក្នុងករណីដែលភាគីម្ខាង ឬ តុលាការបានធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងណាមួយដែលផ្ទុយពីបញ្ញត្តិអំពីនីតិវិធីនៃ បណ្តឹង ភាគីអាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះសកម្មភាពនោះទៅតុលាការ ហើយអាចអះអាងអំពីមោឃភាពនៃសកម្មភាពនោះ បាន ។ ប៉ុន្តែភាគីបានដឹង ឬ អាចដឹងអំពីខុសច្បាប់ហើយមិនបានធ្វើការប្តឹងតវ៉ានៅពេលសមរម្យទេ ភាគីនោះត្រូវ ចាត់បង់សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា លើកលែងតែករណីដែលមិនអាចបោះបង់សិទ្ធិនេះបាន ^{៩៥}។ ភាគីដែលអាចប្តឹងតវ៉ា តែមិន បានប្តឹងតវ៉ា ហើយនៅតែឱ្យប្តឹងតវ៉ាបាននៅពេលក្រោយ នោះអាចបះពាល់ដល់ស្ថេរភាពនៃនីតិវិធីបណ្តឹង ហើយ ផ្ទុយនឹងផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងនីតិវិធី ប៉ុន្តែបើក្នុងករណីដែលភាពខុសច្បាប់នេះផ្ទុយបញ្ញត្តិបង្ខំ ដែលទាក់ ទាញយ៉ាងខ្លាំងទៅនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ទោះបីជាមានការយឺតយ៉ាវក្នុងការតវ៉ាក៏ដោយ ក៏មិនចាត់បង់ នូវសិទ្ធិតវ៉ាដែរ (ឧ. រចនាសម្ព័ន្ធនៃតុលាការ ការដកហូតចៅក្រម និងសមត្ថកិច្ច ជាដើម) ។

២.២.២.២ ផ្តិតវ៉ាចំពោះកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ក្នុងករណីដែលភាគី ឬ អ្នកដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ប្តឹងតវ៉ាចំពោះសេចក្តីកត់ត្រានៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តីពី នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលនោះ ត្រូវកត់សេចក្តីប្តឹងតវ៉ានេះ នៅក្នុងកំណត់ហេតុនោះ ។ ភាពត្រឹម ត្រូវក្នុងការអនុវត្ត និងរបៀបធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល អាចបញ្ជាក់បាន ដោយកំណត់ហេតុ ស្តីពីនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល តែមិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលកំណត់ហេតុនេះ បានចាត់ ឬ បានវិនាស^{៩៦}។ នៅពេលតវ៉ាអំពីកំណត់ហេតុ ប្រសិនបើក្រឡាបញ្ជីយល់ឃើញថា ការតវ៉ានេះ ត្រឹមត្រូវ ឬ ចៅក្រមយល់ឃើញថា ការតវ៉ានេះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ តុលាការបង្គាប់ឱ្យក្រឡាបញ្ជីកែតម្រូវ នោះក្រឡាបញ្ជីត្រូវកែតម្រូវ ។ ហើយបើយល់ឃើញថា ការតវ៉ានោះមិនមែនមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវនោះទេ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវកត់ត្រាសេចក្តីតវ៉ានៅក្នុងកំណត់ហេតុ ។

^{៩៤} សូម មើលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៩១ កថាខណ្ឌ៩១

^{៩៥} សូម មើលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៩៨

^{៩៦} សូមមើល ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ១១២

២.២.២.៣ ការប្តឹងដីតចិត្ត

ក្នុងករណីដែលមានកាលៈទេសៈដែលបណ្តាលឱ្យមានការលំអៀងក្នុងការជម្រះក្តី ចំពោះចៅក្រមណាម្នាក់ នោះភាគីអាចប្តឹងដីតចិត្តចៅក្រមនោះបាន ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលភាគីបានឆ្លើយទាញហេតុផលចំពោះមុខចៅក្រម ឬ បានធ្វើសេចក្តីដោះសារនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលចំពោះចៅក្រមរួចហើយ នោះភាគីមិនអាចប្តឹងដីតចិត្តចៅក្រមនោះបានឡើយ លើកលែងតែចំពោះករណីភាគីនោះមិនដឹងអំពីមូលហេតុដែលអាចប្តឹងដីតចិត្ត ឬ ករណីដែលមូលហេតុនៃបណ្តឹងដីតចិត្តបានកើតឡើងនៅពេលក្រោយ^{៩៧}។ អំពីបណ្តឹងដីតចិត្តចៅក្រមមិនឱ្យអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន ក្នុងករណីដែលមាន “កាលៈទេសៈដែលបណ្តាលឱ្យមានការលំអៀងក្នុងការជម្រះក្តី” ទោះបីជាគ្មានមូលហេតុដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា២៧ (ការដកហូតចៅក្រមពីសមត្ថកិច្ចជម្រះ) ក៏ដោយ ។ យើងមិនអាចរៀបរាប់មូលហេតុនៃការដកហូតទាំងអស់បានទេ ហេតុដូច្នោះដើម្បីបំពេញចន្លោះនេះ របបបណ្តឹងដីតចិត្តនេះត្រូវតែមានជាចាំបាច់ ។ មូលហេតុនៃបណ្តឹងដីតចិត្តនេះ មានលក្ខណៈអរូបីពីព្រោះកំណត់តែកាលៈទេសៈដែលបណ្តាលឱ្យមានការលំអៀង ក្នុងជម្រះក្តី ។ ករណីជាក់ស្តែង គឺករណីដែលចៅក្រមជាមិត្តស្និទ្ធស្នាលនឹងភាគីណាម្នាក់ ឬ ជាសត្រូវ ឬ ករណីដែលចៅក្រមមានការទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ផ្នែកទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងរឿងក្តីនោះ (ដូចជាករណីដែលចៅក្រមម្ចាស់ហ៊ុនចម្បងនៃក្រុមហ៊ុនរបស់ភាគីណាមួយជាដើម) ។ ប៉ុន្តែ ជាគោលការណ៍ការដឹកនាំនីតិវិធីវិញ ភាគីមិនអាចយកមកធ្វើជាមូលហេតុនៃបណ្តឹងដីតចិត្តបានទេ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតចំពោះកំណត់គោលបំណងពេលវេលាដើម្បីប្តឹងដីតចិត្ត ដែលត្រូវធ្វើមុនពេលចាប់ផ្តើមការវិនិច្ឆ័យនូវអង្គហេតុ ពីព្រោះបើភាគីមានសិទ្ធិប្តឹងដីតចិត្តពេលណាក៏បានដែរនោះ នឹងធ្វើឱ្យមានភាពស្មុគស្មាញ លើកលែងតែចំពោះករណីដែលភាគីនោះ មិនបានដឹងអំពីមូលហេតុដែលអាចប្តឹងដីតចិត្ត ឬ ករណីដែលមូលហេតុនៃបណ្តឹងដីតចិត្តបានកើតឡើងនៅពេលក្រោយ ដោយសារគ្មានលទ្ធភាពប្តឹងមុន ។

២.២.២.៤ ការប្តឹងជំទាស់ នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

បណ្តឹងជំទាស់ គឺជាប្រព័ន្ធនៃបណ្តឹងឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់ដែលឯករាជ្យ និង សង្ខេប ដែលអាចធ្វើឡើងចំពោះដីកាសម្រេចដែលមិនមែនជាសាលក្រម ឬ សាលដីកា ។ ដីកាសម្រេចទាំងអស់មិនសុទ្ធតែអាចប្តឹងជំទាស់បានទេ គឺលុះត្រាតែមានច្បាប់ចែង អនុញ្ញាតឱ្យប្តឹងជំទាស់បាន ទើបអាចប្តឹងជំទាស់បាន ចំពោះដីកាសម្រេចលើបណ្តឹងជំទាស់ មិនអាចប្តឹងជំទាស់ទៀតបានឡើយ ^{៩៨}។ ឧទាហរណ៍ មាត្រា ៩១ បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំនីតិវិធីបណ្តឹង ក្នុងករណីដែលភាគីបានធ្វើបណ្តឹងតវ៉ា ចំពោះការដឹកនាំការធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ឬ ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ ការចាត់ចែងរបស់តុលាការ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៩០ (សិទ្ធិឱ្យបំភ្លឺ ជាអាទិ៍) តុលាការត្រូវសម្រេចសេចក្តី ចំពោះបណ្តឹងតវ៉ាដោយដីកាសម្រេច ។

^{៩៧} សូម មើលក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦ មាត្រា ២៨

^{៩៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ២៥៩ កថាខណ្ឌទី២

ត្រង់មាត្រា ៩១ ចំពោះដីកាសម្រេចអំពីការតវ៉ា ដែលកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ មិនអាចបណ្តឹងជំទាស់បានទេ^{៩៩}។ ប៉ុន្តែចំពោះការប្តឹងជំទាស់នៅក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បានបញ្ញត្តិឱ្យភាគីប្តឹងជំទាស់ចំពោះការសម្រេចសេចក្តី ដូចជាដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យតតិយជនផ្តល់ឯកសារ មាត្រា ១៥២ កថាខណ្ឌទី៣ ក្នុងករណីដែលតុលាការចេញដីកាសម្រេចចំពោះតតិយជនក្រៅពីភាគី ។ ផលប្រយោជន៍ក្នុងការប្តឹងជំទាស់ត្រូវបានទទួលស្គាល់ចំពោះភាគី ឬ តតិយជនដែលបាត់បង់នូវផលប្រយោជន៍ ដោយសារដីកាសម្រេចដើម ។ អំឡុងពេលបណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុង ១ (មួយ) សប្តាហ៍ដោយគិតចាប់ពី ថ្ងៃដែលទទួលដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច។ បណ្តឹងជំទាស់ ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងជំទាស់នៅតុលាការដើម^{១០០}។ នៅ ក្នុងពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ គួរចុះអំពីមូលហេតុច្បាស់លាស់នៃការសុំលុបចោល ឬ ផ្លាស់ប្តូរនូវដីកាសម្រេចដើម ក៏ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមិនសរសេរអំពីមូលហេតុនៃបណ្តឹងជំទាស់នោះ ក៏បណ្តឹងជំទាស់គ្មានសុពលភាពដែរ ។ ក្នុងករណី ដែរពាក្យបណ្តឹងជំទាស់មិនមានសរសេរអំពីមូលហេតុទេ ដើមបណ្តឹងជំទាស់គប្បីដាក់លិខិតបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុ នៃជំទាស់នោះទៅតុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់នោះ ក្នុងអំឡុងពេលចាប់ពីរ សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានដាក់ពាក្យ បណ្តឹងជំទាស់នោះ^{១០១}បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវផ្អាកអនុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម^{១០២}។

^{៩៩} សូមមើល សេចក្តីកំណត់មាត្រានីមួយៗ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ត្រង់មាត្រា ៩១

^{១០០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣០១ កថាខណ្ឌទី១

^{១០១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣០១ កថាខណ្ឌទី២

^{១០២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ ២០០៦ មាត្រា ៣០៥ កថាខណ្ឌទី១

ជំពូកទី៣

ការបញ្ចប់ និងអនុភាពនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ការបញ្ចប់ និង អនុភាពនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ជាកិច្ចមួយដែលតុលាការបានរៀបចំសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី កំណត់ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី និងរៀបចំកស្តុតាងទាក់ទងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី បានចប់សព្វគ្រប់ ។ ការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល នាំឱ្យមានអនុភាពដល់ភាគី មិនអាចដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួនថ្មីទៀតទេ ។ លើកលែងតែមធ្យោបាយនោះ តុលាការអនុញ្ញាតដោយពិចារណាទៅលើរឿងក្តី ការយឺតយ៉ាវនីតិវិធីបណ្តឹង ឬ ដោយគ្មានកំហុសរបស់ភាគី ។

៣.១. ការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

៣.១.១. ការបញ្ចប់អំពីអន្តរហេតុផលត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់

ពេលដែលបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដោយបានរៀបចំសេចក្តីអះអាងរបស់ ភាគីលើធ្វើការបញ្ជាក់ តាមរយៈការពិនិត្យកស្តុតាង នៅពេលធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដែលនឹងធ្វើបន្ទាប់ពីនោះ¹⁰³។ តុលាការ និងភាគីទាំងសងខាង ត្រូវមានការទទួលស្គាល់រួមគ្នាចំពោះកស្តុតាងដែលបានដាក់មកផងដែរដែលអាចធានាអំពីការពិនិត្យកស្តុតាងជាសមូហវិធី នៅពេលទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បាន¹⁰⁴។ ការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ជាចំណុចស្នូលមួយដែលតុលាការបានកំណត់ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីរបស់ភាគី និងបានរៀបចំកស្តុតាងទាក់ទងនិងចំណុចវិវាទបានសព្វគ្រប់ ប៉ុន្តែតុលាការ ត្រូវបញ្ជាក់ជាមួយភាគី ថាអង្គហេតុថាខ្លះជាចំណុចវិវាទ ហើយតុលាការត្រូវបញ្ជាក់អង្គហេតុណាខ្លះដែលភាគីនឹងត្រូវបំភ្លឺនៅពេលពិនិត្យកស្តុតាងនៅពេលក្រោយ ។

៣.១.២. ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់

នៅពេលដែលនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបានបញ្ចប់សព្វគ្រប់ហើយនោះ តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ ដើម្បីធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ហើយត្រូវកោះហៅគូភាគីមកចូលរួម¹⁰⁵។ ភាពចាំបាច់នៃនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ពោលគឺតុលាការគោរពគោលការណ៍ជម្រះក្តីដោយផ្ទាល់មាត់ ម្យ៉ាងវិញទៀតដើម្បីចេញសាលក្រមលើបណ្តឹង តុលាការចាំបាច់ត្រូវតែឆ្លងកាត់នូវការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់លើលែងចំពោះរឿងក្តី ឬ ចំណុចណាដែលត្រូវសម្រេចដោយដីកាសម្រេច ដែលតុលាការកំណត់ថា ត្រូវធ្វើនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ មិនត្រូវធ្វើ ប៉ុន្តែករណីនេះតុលាការអាចសួរភាគីបាន ¹⁰⁶។

¹⁰³ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ១០៧

¹⁰⁴ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ១២៧

¹⁰⁵ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ១១៣

¹⁰⁶ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ១១៤ កថាខណ្ឌទី១ កថាខណ្ឌទី២ ។

៣.២. អនុសាសនៃការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ក្រោយពីបានធ្វើការកំណត់ចំណុចវិវាទ និងបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ហើយនោះ អាស្រ័យនៃការបញ្ចប់នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដូចជា៖

៣.២.១. ការដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន

ក្រោយពីបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលហើយនោះ ភាគីមិនអាចដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ មធ្យោបាយការពារខ្លួនបានទៀតទេ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមធ្យោបាយនោះទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ ដែលតុលាការត្រូវស្រាវជ្រាវដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ឬ ករណីដែលភាគីបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងថា ខ្លួន មិនអាចដាក់មធ្យោបាយនោះមុនពេលបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដោយគ្មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរ និងករណីដាក់មធ្យោបាយថ្មីនោះ មិនធ្វើឱ្យមានការយឺតយ៉ាវដល់នីតិវិធីបណ្តឹង¹⁰⁷។ ដោយផ្អែកទៅលើគោល ការណ៍នៃការដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ មធ្យោបាយការពារខ្លួន គឺភាគីត្រូវដាក់ឱ្យតុលាការនៅពេលណាមួយ ដែលសមរម្យទៅតាមដំណើរការនៃបណ្តឹង¹⁰⁸។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើមានការអនុញ្ញាត ឱ្យភាគីអាចដាក់មធ្យោបាយ តទល់ ឬ មធ្យោបាយការពារខ្លួននៅក្រោយបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញ ហេតុផលបាននោះ ការដែល ត្រូវកំណត់ចំណុចវិវាទរួចរាល់តាមរយៈការរៀបចំនូវការអះអាងរបស់ភាគី និង ការបង្រួម ភស្តុតាងដែលត្រូវ ពិនិត្យ និងពុំមានន័យខ្លឹមសារអ្វីឡើយ¹⁰⁹។ ប៉ុន្តែ យ៉ាងណាក៏ដោយ ភាគីអាចដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ មធ្យោបាយការពារខ្លួននៅក្រោយ បញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបាន ក្នុងករណីដែលមធ្យោបាយ នោះ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចដែលតុលាការត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ ។

៣.២.២ ការជំនុំជម្រះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដែលបានធ្វើនៅក្នុងជំនុំជម្រះលើកទី១ មានអនុភាពក្នុងការជំនុំ ជម្រះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍¹¹⁰។ ពេលគឺភាគីពុំអាចបន្ថែមសេចក្តីអះអាងថ្មីទៀតដោយសេរី នៅក្នុងជំនុំជម្រះបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍នោះ វានឹងបណ្តាលឱ្យការវិនិច្ឆ័យដែលបានធ្វើនៅសាលាដំបូងនោះពុំមានន័យទៅវិញ ។ ម៉្លោះហើយ កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២៧៤ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនេះ អនុភាពនៃការបាត់បង់សិទ្ធិដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារខ្លួន ក្នុងការជំនុំជម្រះទី១ មាត្រា ១០៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ក៏ត្រូវរក្សាក្នុងការជំនុំជម្រះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែរ ¹¹¹។

¹⁰⁷ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ១០៨
¹⁰⁸ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ៩៣
¹⁰⁹ សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ភាគទី១៖ នីតិវិធីបណ្តឹង បោះពុម្ពឆ្នាំ២០០៨ ទំព័រទី ៨៦
¹¹⁰ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា ២៧៤ កថាខណ្ឌទី២
¹¹¹ សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៧៤ កថាខណ្ឌទី២

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺជានីតិវិធីមួយដែលមានភាពចាំបាច់នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមដំបូង នៅក្នុងការដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីនៃនីតិវិធីជំនុំជម្រះលើកទី១ បន្ទាប់ពីនីតិវិធីបណ្តឹងដាក់ រួចមក ដែលធ្វើឡើងដើម្បីត្រៀមរៀបចំនូវការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីចេញសាលក្រមលើបណ្តឹង ដោយផ្អែកលើច្បាប់ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់បុគ្គលឯកជន ។ នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ពេលគឺទាមទារឱ្យតុលាការគោរពគោលការណ៍នានា រួមទាំងការដឹកនាំ និង ចាត់ចែង ព្រមទាំងការផ្សះផ្សាតាម កំណត់ហេតុសៈជាបញ្ចប់វិវាទ ដោយមិនឆ្លងកាត់ការជម្រះក្តី ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី និង ទាមទារឱ្យភាគីមានការយល់ច្បាស់នៃគោលបំណងនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល សកម្មភាពដែល ភាគីមានសិទ្ធិនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀម និង អនុភាពនៃការបញ្ចប់នៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ឃើញថានីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺជានីតិវិធីមួយដែលតុលាការដឹកនាំការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់(គោលការណ៍ផ្ទាល់មាត់) និងការរៀបចំចាត់ចែងនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញ ហេតុផល ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនៃការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី ដែលនាំឱ្យតុលាការដឹងថា អង្គហេតុណា ខ្លះ ជាអង្គហេតុដែលមានវិវាទ ឬ គ្មានវិវាទ ។ ការបំភ្លឺចំណុចវិវាទ ដែលភាគីយល់មិនស្របគ្នាត្រូវផ្អែកលើភស្តុតាង និងរៀបចំនូវភស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទ ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យរឿងក្តីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុ ផលដោយផ្ទាល់មាត់ឱ្យបានល្អន់ល្អក់ ។

សរុបមក នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ជានីតិវិធីដែលចាំបាច់នៃការទាញហេតុផលដោយ ផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីចេញសាលក្រមទៅលើបណ្តឹង ។ ដូចនេះ ប្រសិនបើនៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ ផលប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងរលូនដោយកំណត់ ចំណុចវិវាទបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងធ្វើការរៀបចំភស្តុតាងបានល្អនោះ នាំឱ្យកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់មានភាពងាយស្រួល និងឆាប់រហ័សក្នុងការផ្តល់ យុត្តិធម៌ដល់គូភាគី ។

អនុសាសន៍

យោងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទសារណាខាងលើ នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់សម្រាប់ការទាញហេតុផល គឺធ្វើឡើងដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងនៃការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី កំណត់ចំណុចវិវាទ និងរៀបចំ ភស្តុតាងទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តី តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១០៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។ ប៉ុន្តែក្នុងនោះ យើងឃើញថា សកម្មភាពមួយចំនួនរបស់តុលាការ និងភាគី ក៏មានចែងជាក់លាក់ក្នុងការកំណត់នៃសិទ្ធិ និងការ ផ្សះផ្សាចំពោះចំណុចវិវាទ ចំពោះការដឹកនាំចាត់ចែង នៃដំណើរការនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដើម្បីបង្កមន្តវិវាទរបស់គូភាគី ដែលទាមទារឱ្យតុលាការ ធ្វើការដឹកនាំនីតិវិធី ព្រមទាំងអនុវត្តសិទ្ធិឱ្យបំភ្លឺ ចំពោះអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹងដើម្បីឱ្យមានការភាពច្បាស់លាស់ ។

ចំណែកឯភាគី អាចអនុវត្តសិទ្ធិចំពោះបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការដឹកនាំ និងចាត់ចែងរបស់តុលាការ ដោយមូល ហេតុមិនត្រឹមត្រូវ និងមានករណីកិច្ចស្រាវជ្រាវឱ្យបានលម្អិតជាមុន នូវទំនាក់ទំនងនៃអង្គហេតុ សាក្សី ភស្តុតាង ផ្សេងៗ ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ច្បាស់សាល ដើម្បីជាមធ្យោបាយតទល់ និងការពារខ្លួន មុនពេលធ្វើការទាញហេតុផល ដោយផ្ទាល់មាត់ ។ ប៉ុន្តែចំពោះបញ្ហាចោទនៃប្រធានបទខាងលើ គឺទាមទារឱ្យភាគីស្គាល់អំពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួន រួម ការចាត់ចែងនៃការដឹកនាំរបស់តុលាការ ព្រោះក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី តុលាការគឺជាតុលាការអកម្ម បាន ន័យថា តុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណា ដែលភាគីណាមួយមិនបានអះអាង មកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាល ក្រមឡើយ ន័យនេះមិនមែនគ្រប់ការអះអាងរបស់ភាគី ត្រូវយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានសាលក្រមឡើយ ពោលគឺ តុលាការ យកតែអង្គហេតុណាដែលពិនិត្យឃើញថា អង្គហេតុនោះមានវិវាទ ឬ គ្មានវិវាទ ព្រោះតុលាការទទួល ស្គាល់អង្គហេតុដោយផ្អែកលើភស្តុតាង ឬ អង្គហេតុណាដែលគូភាគីបានអះអាង ដែលតុលាការអាចទទួលស្គាល់ ដោយមិនចាំបាច់ផ្អែកលើភស្តុតាង ។

ដូច្នេះដើម្បីជំនុំជម្រះក្តីយុត្តិធម៌ជូនភាគី ដែលត្រូវគេបំពាន ឬ ក្លាយកម្មវត្ថុវិវាទ ការការពារដោយតុលាការ គប្បី តុលាការធានាឱ្យបាននូវគោលបំណងដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋប្បវេណីដោយផ្អែកលើច្បាប់ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ បុគ្គលឯកជន តុលាការត្រូវប្រឹងប្រែង ដើម្បីរ៉ាប់រងបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឱ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយមានភាពយុត្តិធម៌ និង ឆាប់រហ័ស ផ្អែកតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឬ បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពិសេស ឯភាគីមានសិទ្ធិទាមទារ និងប្តឹងឧប្រា- ស្រ័យ ដែលច្បាប់ទទួលស្គាល់ ព្រមទាំងអនុវត្តបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសុចរិតភាព និង ភាពស្មោះត្រង់ ។

ឯកសារយោង

ឯកសារយោង

១-ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ។

២-ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ។

៣-សេចក្តីកំណត់ចំពោះមាត្រានីមួយៗ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

៤-សៀវភៅសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នីតិវិធីបណ្តឹង ៖ ភាគ១ ។

အပူပေးမှု

ឧបសម្ព័ន្ធទី១

ពាក្យបណ្តឹងលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៩
របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
ពាក្យបណ្តឹង

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល	
	សំណុំរឿង ៧១០
	ថ្ងៃទី ១ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០១៩

ដើមរោង : -ឈ្មោះ: ភេទប្រុស អាយុ៣៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅផ្ទះលេខ ០៥១ ផ្លូវលេខ២១ ភូមិសំប៉ាន ឃុំកោះធំ(ខ) ស្រុកកោះធំ។

សហចុងចម្លើយ:

- ឈ្មោះ: ភេទស្រី កើតឆ្នាំ១៩៨៤ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិព្រែកឫស្សី ឃុំកំពង់រ កោះធំ ខេត្តកណ្តាល។
- ឈ្មោះ: ភេទប្រុស កើតឆ្នាំ១៩៨២ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិព្រែកឫស្សី ឃុំ កោះធំ ខេត្តកណ្តាល។

សូមគោរពជូន

លោកប្រធានសាលាដំបូងខេត្ត:

សូមទានប្រាប់

ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមរោងទាមទារ:

- ១-ប្តឹងសុំទាមទារឲ្យសហចុងចម្លើយសងប្រាក់ដើមចំនួន ៥៣,៦៥៩,០០០៛ (ហាសិបបីលាន ប្រាំមួយសែនប្រាំម៉ឺនប្រាំបួនពាន់) រៀល។
- ២-សុំទាមទារឲ្យសហចុងចម្លើយបង់ការប្រាក់ ១.៤% ក្នុងមួយខែ។
- ៣-សុំទាមទារជម្ងឺចិត្តខាតបង់ពេលវេលាសរុបចំនួន ៣០,០០០,០០០៛ (សាមសិបលាន) រៀល។
- ៤-សុំអនុវត្តសាលក្រមជាបណ្តោះអាសន្ន។
- ៥-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្តករបស់ចុងចម្លើយ។

អង្គហេតុចាំបាច់នូវការទាមទារ:

កាលពីថ្ងៃទី ០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ សហចុងចម្លើយឈ្មោះ: ហេង ស្រីន និងប្តីឈ្មោះ: ស្រី រុទ្ធី បានខ្ចីប្រាក់ពីខ្ញុំបាទចំនួន ៥៦,០០០,០០០៛ (ហាសិបប្រាំមួយលានរៀលគត់) ដោយគិតអត្រាការប្រាក់ ១,៤% ហើយខ្ចីប្រាក់នេះមានរយៈពេល ១២០ ខែ។ ហើយត្រូវសន្យាសងត្រឡប់មកអោយខ្ញុំបាទវិញទាំងដើមទាំងការជាដាច់ខាត ដោយក្នុងការខ្ចីប្រាក់នេះភាគីចុងចម្លើយមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់មកឲ្យខ្ញុំបាទវិញតាមតារាងសងប្រាក់។ ហើយសហចុងចម្លើយយល់ព្រមដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដើម្បីបញ្ចាំដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំពីភាគីណាមួយឡើយ។

មូលហេតុនៃការទាមទារ:

ចាប់ពីថ្ងៃទី ០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្នសហចុងចម្លើយឈ្មោះ: ហេង ស្រីន និងប្តីឈ្មោះ: ស្រី រុទ្ធី ពុំបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដូចដែលមានក្នុងកិច្ចសន្យាទេ។ ប៉ុន្តែសហចុងចម្លើយនៅតែមិនព្រមធ្វើការដោះស្រាយសងបំណុលមកឲ្យខ្ញុំបាទទៀត ជាហេតុធ្វើឲ្យខ្ញុំបាទបាត់បង់ផលប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ សកម្មភាពទាំងនេះអាចបញ្ជាក់បានថា ចុងចម្លើយពុំមានឆន្ទៈក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចសងប្រាក់មកឲ្យខ្ញុំបាទនោះទេ ជាហេតុធ្វើឲ្យកិច្ចសន្យាខ្ចីចង់ការប្រាក់ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ រវាងខ្ញុំបាទ និងសហចុងចម្លើយឈ្មោះ: ហេង ស្រីន និងប្តីឈ្មោះ: ស្រី រុទ្ធី មិនអាចអនុវត្តបាន។

មួយវិញទៀតដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ខ្ញុំបាទ ការប្រកាសអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នលើ
ប្រាក់ដើមពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដល់ការធានាចំពោះការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលខាងលើនេះ។

អាស្រ័យដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូម **លោកប្រធាន** មេត្តាជួយចេញសាលក្រមតាមការ
ទាមទារខាងលើឲ្យខ្ញុំបាទដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **លោកប្រធាន** មេត្តាទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំបាទ។

កណ្តាល ថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩
ស្នាមមេដៃស្តាំ

ហង ឡាត

ឧបសម្ព័ន្ធទី២

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបង់ប្រាក់
ប្រដាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធលេខ៖ ២៨២
ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០
របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨០៣
ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខៈ ២៧ បកស/២០

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធ

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

បានឃើញមាត្រា ៦២ កថាខណ្ឌទី៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា
ឆ្នាំ២០០៦។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខៈ ចុះថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០២០ របស់
សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

ដើមចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត ទី០២ ខែ មីនា ឆ្នាំ១៩៥៤ និង
ប្រពន្ធឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៥៤ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ
តាកុលត្បូង សង្កាត់តាកុល ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ។

ដែលមានកម្មវត្ថុបណ្តឹង៖

យល់ឃើញថា

ដើម្បីតុលាការដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹង និងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ទៅតាមច្បាប់ទាក់
ទិននឹងសំណុំរឿងក្តីខាងលើ គប្បីតម្រូវឲ្យដើមចោទឈ្មោះ និង ប្រពន្ធឈ្មោះ
បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធចំនួន ១០០.០០០ (មួយសែន)រៀល តាមមាត្រា
៦២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

បង្គាប់ឲ្យដើមចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត ទី០២ ខែ មីនា
ឆ្នាំ១៩៥៤ និង ប្រពន្ធឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៥៤ មានទីលំ
នៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិតាកុលត្បូង សង្កាត់តាកុល ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី
តុលាការក្រៅពីពន្ធចំនួន ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល នៅសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ក្នុងរយៈ
ពេលមួយសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីថ្ងៃទទួលបានដីកានេះ ជាក់លាក់ដើម្បីតុលាការចាត់ការរៀងក្តីនេះ
តាមច្បាប់ ។

ថ្ងៃ ១៧ ៣១ កើត/រោច ខែមិគសិរ ឆ្នាំជូត ទោស័ក ព.ស ២៥៦៤
កណ្តាល, ថ្ងៃទី ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ចៅក្រម

ទារបណ្ឌិតស៊ីវ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣

ដីកាកោះដើមចោទ ឲ្យចូលរួមស្តីពី
នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល
ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០
របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨២២
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ដីកាកោះ

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
អញ្ជើញ ៖ ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ១៦
ផ្លូវ២ ភូមិគោឡៅ១ សង្កាត់គោឡៅ ក្រុងគោឡៅ ខេត្តកណ្តាល

សញ្ញាណរៀងក្តី និង ភាគី	សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខៈ ៨២២ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០។ ការទាមទារដោយដើមចោទ ៖ ប្តឹងសុំវិលាយកិច្ចសន្យាទិញ_លក់ដីនិងផ្ទះ ។ + ដើមចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៦៦ ឆ្នាំ និងប្រពន្ធឈ្មោះ ។ + ចុងចម្លើយឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ឆ្នាំ ។
កាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែងដែល បង្ហាញខ្លួន	ថ្ងៃទី២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២០ អណាម៉ែង៩.០០នាទីព្រឹក ។ ☒ សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ☐ បន្ទប់សវនាការទី..... ☒ បន្ទប់ (លា)
ប្រភេទនៃកាលបរិច្ឆេទ (សំគាល់ដោយសញ្ញា ☒)	☒ នីតិវិធីក្រៀម ☐ ទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ☐ ប្រកាសសាលក្រម .....
ប្រភេទនៃឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយ (សំគាល់ដោយសញ្ញា ☒)	☐ ឯកសារទាក់ទងនឹងបណ្តឹង

សូមបង្ហាញខ្លួនដូច ដែលបានចែងខាងលើនេះ ។

ថ្ងៃពុធ ៣កើត ខែមិគសិរ ឆ្នាំជូត ទោស័ក ព.ស ២៥៦៤
កណ្តាល, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

យើង.....ជា.....បានប្រគល់ ដីកាកោះនេះ
ឱ្យឈ្មោះ.....មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ.....ឃុំ.....
ស្រុក.....ខេត្ត.....នៅថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ២០២០
ហើយយើងបានប្រាប់ថាសាមីខ្លួន ត្រូវប្រគល់ចុងដីកាកោះនេះ ដល់ក្រឡាបញ្ជី
នៅពេលដែលខ្លួនចូលទៅចំពោះមុខតុលាការខេត្តកណ្តាល ។
ក្រឡាបញ្ជី បន្ទប់(លា)

អ្នកទទួល

អ្នកប្រគល់

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤

ដីកាកោះចុងចម្លើយ ឲ្យចូលរួមស្តីពី
នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល
ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០
របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨២២
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ដីកាកោះ

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
អញ្ជើញ ៖ ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ១៦
ផ្លូវ២ ភូមិគោឡៅ១ សង្កាត់គោឡៅ ក្រុងគោឡៅ ខេត្តកណ្តាល (ជាចុចឆ្លើយ) ។

សញ្ញាណរៀងក្តី និង ភាគី	សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៖ ៨២២ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០។ ការទាមទារដោយដើមចោទ ៖ ប្តឹងសុំវិលាយកិច្ចសន្យាទិញ_លក់ដីនិងផ្ទះ ។ + ដើមចោទឈ្មោះ: ភេទប្រុស អាយុ ៦៦ ឆ្នាំ និងប្រពន្ធឈ្មោះ: ។ + ចុងចឆ្លើយឈ្មោះ: ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ឆ្នាំ ។
កាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែងដែល បង្ហាញខ្លួន	ថ្ងៃទី២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២០ វេលាម៉ោង៩.០០នាទីព្រឹក ។ ☒ សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ☐ បន្ទប់សវនាការទី..... ☒ បន្ទប់ (លា)
ប្រភេទនៃកាលបរិច្ឆេទ (សំគាល់ដោយសញ្ញា ☒)	☒ នីតិវិធីគ្រឿង ☐ ទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ☐ ប្រកាសសាលក្រម .....
ប្រភេទនៃឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយ (សំគាល់ដោយសញ្ញា ☒)	☐ ឯកសារទាក់ទងនឹងបណ្តឹង

សូមបង្ហាញខ្លួនដូច ដែលបានចែងខាងលើនេះ ។

ថ្ងៃពុធ ៣កើត ខែមិគសិរ ឆ្នាំជូត ទោស័ក ព.ស ២៥៦៤
កណ្តាល, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

យើង.....ជា.....បានប្រគល់ ដីកាកោះនេះ
ឱ្យឈ្មោះ.....មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ.....ឃុំ.....
ស្រុក.....ខេត្ត.....នៅថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ២០២០
ហើយយើងបានប្រាប់ថាសាមីខ្លួន ត្រូវប្រគល់ចុងដីកាកោះនេះ ដល់ក្រឡាបញ្ជី
នៅពេលដែលខ្លួនចូលទៅចំពោះមុខតុលាការខេត្តកណ្តាល ។
ក្រឡាបញ្ជី បន្ទប់លា)

អ្នកទទួល

អ្នកប្រគល់

ឧបសម្ព័ន្ធទី៥

លិខិតអញ្ជើញមេធាវី ឲ្យចូលរួមស្តីពី
នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល
ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២១
របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨២២
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៣៧

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លិខិតអញ្ជើញ

យើង ក្រុមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
លេខ: ១៣៧/២១ អញ្ជើញ ឈ្មោះ: ភេទប្រុស អត្តលេខ ៥៦០និងលោកមេធាវី
ប្រុស អត្តលេខ ២១៨៦T ជាសមាជិកគណៈមេធាវី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
មានទីតាំងការិយាល័យមេធាវី ការិយាល័យមេធាវី: អាសយដ្ឋានអគារ
លេខ AA១៨ ផ្លូវ៩៩ សង្កាត់បឹងត្របែក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ (តំណាងដោយ
អាណត្តិចុងចម្លើយ) ។

សញ្ញាណរៀងក្តី និង ភាគី	សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៨២២ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២១ ការទាមទារដោយដើមចោទ ៖ ប្តឹងសុំរំលាយកិច្ចសន្យាទិញ លក់ដីនិងផ្ទះ ។ + ដើមចោទឈ្មោះ ទប្រុស អាយុ ៦៦ ឆ្នាំ និងប្រពន្ធឈ្មោះ ។ + ចុងចម្លើយឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៥ឆ្នាំ ។
កាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែង ដែល បង្ហាញខ្លួន	ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០២១ លេខ៤៩.០០នាទីព្រឹក ។ ☒ សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ☐ បន្ទប់សវនាការទី..... (លក)
ប្រភេទនៃកាលបរិច្ឆេទ (សំគាល់ដោយសញ្ញា ☒)	☒ នីតិវិធីក្រៀម ☐ ទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ☐ ប្រកាសសាលក្រម .....
ប្រភេទនៃឯកសារភ្ជាប់មក ជាមួយ	☐ ឯកសារទាក់ទងនឹងបណ្តឹង

សូមបង្ហាញខ្លួនដូច ដែលបានចែងខាងលើនេះ ។

ថ្ងៃចន្ទ ១២កើត ខែ មាឃ ឆ្នាំជូត ទោស័ក ព.ស ២៥៦៤
កណ្តាល ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ២០២១

ក្រឡាបញ្ជី ២ក តារា (មន្ត្រីបំណា)

ថ្ងៃទី 27 ខែ 2564 ឆ្នាំ ២០២១

អ្នកទទួល

[Handwritten signature]
27/01/2021

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦

ទម្រង់របាយការណ៍បញ្ជូនស្តីពីប្រកាសការបញ្ជូន

ចុះថ្ងៃទី.... ខែមករា ឆ្នាំ២០២១

របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៦៣

ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២០

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

របាយការណ៍ពីការបញ្ជូន

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រឡាបញ្ជី

កាលបរិច្ឆេទផ្ញើចេញ: ថ្ងៃទី . . . . . ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២១
 សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី លេខ: ១៦៣ ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០
 ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបញ្ជូន: សេចក្តីប្រកាសស្តីពី ការបញ្ជូន

ឈ្មោះអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ជូន: លោកស្រី សិត សុនី
 អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ជូន: សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
 ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន: លោក មេឃុំយាង ស្រុក ពួក ខេត្ត សៀមរាប (ដើម្បីបិទផ្សាយ)

ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង: .....

ប្រអប់ខាងក្រោមនេះត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន (កត្តាប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាលា ឬក្រឡាបញ្ជី)

ទីកន្លែងដែលបានធ្វើការបញ្ជូន: .....

កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូន: ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... វេលាម៉ោង ..... ព្រឹក-រសៀល

វិនិច្ឆ័យស្តីពីការបញ្ជូន

☐ ១	បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូនដោយផ្ទាល់ដៃ
	☐ ខ្ញុំបាទពន្យល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន នូវខ្លឹមសារសង្ខេបនៃឯកសារដែលបានបញ្ជូន ពីព្រោះជននោះមិនចេះអានអក្សរ ។
☐ ២	បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ពីព្រោះខ្ញុំ មិនបានជួបអ្នកដែល ត្រូវទទួលការបញ្ជូនដោយផ្ទាល់នៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូននោះទេ ។
	☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ: ☐ អ្នកនៅជាមួយ ឈ្មោះ: .....
☐ ៣	ឯកសារត្រូវបានទុកនៅទីកន្លែងត្រូវធ្វើការបញ្ជូន ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនប្រមូល ទទួលការបញ្ជូនដោយគ្មានហេតុផល ។
	☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ: ឈ្មោះ: .....

ខ្ញុំបាទបានបញ្ជូនឯកសារតាមនីតិវិធីដូចខាងលើ

ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារខាងលើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជន ដែលទទួលការបញ្ជូន ឬជនដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យក្នុងការទទួលឯកសារនេះ ។

កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍: ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.....

ឈ្មោះ និងហត្ថលេខារបស់អ្នកធ្វើរបាយការណ៍:.....

ឧបសម្ព័ន្ធទី៧

ពាក្យសុំបញ្ចូលភស្តុតាងលេខ ០៥២

ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២១

របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៥០

ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ០៥២
ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០២១

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
លេខ 364
ថ្ងៃទី 12 ខែ 03 ឆ្នាំ 2021
ម៉ោង 4 និង ០4 នាទី
កេរ្តិ៍ប្រុស (១)

ការស្រុតបញ្ជូនពិនិត្យកសិករ

ខ្ញុំមេធាវី ជាមេធាវីតំណាងឲ្យអាណត្តិទាយកល្យោ: អាយុ ៤០ ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ កាន់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ ០២០០៣៥០៦១(០១) មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិស្វាយលិច ឃុំគោកក្របំ ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ដែលត្រូវជាដើមចោទ នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៥០ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

**លោកចៅក្រម និងប្រឡឹបញ្ជី
ទទួលបន្ទុក ពិនិត្យជាសមត្ថកិច្ច ។**

**សូមគោរពជូន
ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល**

សូមទានជ្រាប!

កម្មវត្ថុ: សុំជូនពិនិត្យកសិករ នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៥០ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

តាមកម្មវត្ថុខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូន **លោកចៅក្រម** មេត្តាជ្រាបថា កាលពីថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ តុលាការសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល បានធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ហើយនាងខ្ញុំជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ បានចូលរួមនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល នៅថ្ងៃទី ០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ នេះផងដែរ ។ ដូច្នេះដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់កូនក្តីខ្ញុំ ខ្ញុំស្នើសុំដាក់កសិករដូចមានរៀបរាប់ខាងក្រោម:

- 1. កិច្ចសន្យាកក់ប្រាក់ទិញដី ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ រវាងឈ្មោះ:

ឈ្មោះ: បានព្រមព្រៀងគ្នាទិញលក់ដី ០១ កន្លែង ទំហំសរុប ៣២៣៣ (បីពាន់ពីររយសាមសិបបី)ម៉ែត្រការ៉េ ក្នុងតម្លៃ១៧៩ (ដប់ប្រាំពីរដុល្លារអាមេរិច) ក្នុង ១ម៉ែត្រការ៉េ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ០៨០១២៧០៥-០០៩៧ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិតាឡិក ឃុំត្រពាំងវែង ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ បានកំណត់ថា **កិច្ចសន្យានេះធ្វើឡើងដោយមិនអាចកែប្រែតម្លៃលក់ទិញ ក្នុងកំឡុងពេលកិច្ចសន្យាមានសុពលភាពនៅឡើយ ក្នុងករណីអ្នកលក់កែប្រែតម្លៃលក់ ឬមិនលក់ដីវិញនោះ ប្រាក់ដែលបានកក់ជូនភាគីអ្នកលក់ត្រូវសងភាគីអ្នកទិញមួយគុណនឹង ៣ នៅលើទំហំផ្ទៃដីដែលបានលក់។** នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ បានកំណត់ថា ក្នុង ។

ឈប់លក់ដីវិញ ដោយយកដាច់នូវប្រាក់កក់បានដែរ ដោយសារកិច្ចសន្យានេះមិនមានវិការក្នុងការ
បង្ហាញឆន្ទៈ ឬកូនក្តីខ្ញុំមិនបានបំពានកាតព្វកិច្ចធ្ងន់ធ្ងរឡើយ ។

អាស្រ័យដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូម **លោកចៅក្រម** មេត្តាទទួលនូវពាក្យសុំបញ្ជូនពិនិត្យ
ភស្តុតាងរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការសម្រេចសេចក្តី ដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **លោកចៅក្រម** ទទួលនូវការគោរពអំពីខ្ញុំ ។

ថ្ងៃសុក្រ ១៤រោច ខែផល្គុន ឆ្នាំជូត ទោស័ក ព.ស ២៥៦៤

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២១

ហត្ថលេខា និងត្រា
AVOCAT
ATTORNEY
AT LAW
KINGDOM OF CAMBODIA

ROYAUME DU CAMBODGE
KINGDOM OF CAMBODIA

ឧបសម្ព័ន្ធទី៨

កំណត់ហេតុស្តីពី

នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល

ចុះថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០

របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១០០៤

ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៧

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

កំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីគ្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលដូចតទៅ:

រឿងក្តី ៖ ប្តឹងសុំវិលាយកិច្ចសន្យាទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះ ។

សំណុំរឿងលេខ៖ ១០០៤ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៧ ។

ទីកន្លែង ៖ សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ថ្ងៃទី ២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០

វេលាម៉ោង ប្រាំបួន សាមសិបនាទី ៩,០០ព្រឹក បានធ្វើនីតិវិធីគ្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលដូចតទៅ:

ចៅក្រម៖ លោក ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
ក្រឡាបញ្ជី ៖ លោកស្រី ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

ភាគីដែលបង្ហាញខ្លួនជាអាទិ៍ ៖

-ដើមចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៦៦ឆ្នាំ និងប្រពន្ធឈ្មោះ អាយុ

៦៦ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិតាកុលគ្រូង សង្កាត់តាកុល ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ។

មានតំណាងដោយអាណត្តិ៖ គ្មាន

-ចុងចម្លើយឈ្មោះ តេង សុត្តា ភេទប្រុស អាយុ៣៥ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅ
បច្ចុប្បន្នភូមិផ្ទះលេខ១៦ ផ្លូវលេខ ២ ភូមិតាខ្មៅ១ សង្កាត់ តាខ្មៅ ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ។

-មានតំណាងដោយអាណត្តិ៖ លោក ជាមេធាវី អត្តលេខ៖ ១៥៨៣

-មានតំណាងដោយអាណត្តិ៖ លោក ជាមេធាវី អត្តលេខ៖ ៥៦០

-មានតំណាងដោយអាណត្តិ៖លោក ជាមេធាវី អត្តលេខ៖ ២១៨៦៣(កម្មសិក្សា)

-ដើមចោទឈ្មោះ បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា ៖ ខ្ញុំបាទសូមរក្សាខ្លឹមសារដូច

មានក្នុងពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០២០ទុកជាបានការដៃដល់ ។ ខ្ញុំបាទសូមបញ្ជាក់បន្ថែម
ថា នៅថ្ងៃដែលខ្ញុំបាទបានចុះកិច្ចសន្យាទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះហេតុមកដល់អំឡុងដើមខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩
ខ្ញុំបាទបានទទួលប្រាក់កក់សរុបចំនួន៤លើកដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួនសរុប ៧៥០០០\$ (ប្រាំពីរម៉ឺនប្រាំ
ពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

-ក្នុងការប្រគល់ប្រាក់ខាងលើ ពេលខ្លះខ្ញុំបាទបានទទួលប្រាក់តាមរយៈផ្ទាល់ដៃមិនបានសរ
សេរីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ និងពេលខ្លះខ្ញុំបាទទទួលដោយមានឯកសារទទួលនិងប្រគល់ត្រឹមត្រូវ ។

-មូលហេតុបានជាខ្ញុំបាទបានទទួលប្រាក់ខាងលើ ពីចុងចម្លើយមិនតាមកាលបរិច្ឆេទកំណត់
ដូចក្នុងកិច្ចសន្យាទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ ត្រង់ចំណុចប្រកា ៤ ដែលភាគីចុង

Handwritten signatures and stamps at the bottom left of the page.

Handwritten signatures and stamps at the bottom right of the page.

ចម្លើយត្រូវបង់ប្រាក់ថ្លៃលក់ដីនិងផ្ទះ ដែលនៅសល់ចំនួនបង្រួប គឺដោយសារតែភាគីចុងចម្លើយបានអះ
អាងថាគាត់ពុំមានលទ្ធភាពនិងហើយគាត់សំណូមពរអោយខ្ញុំបាទ ផ្អែកម្នីម្នីអោយទៅភាគីចុងចម្លើយ
ដើម្បីគាត់យកទៅដាក់បញ្ចាំនៅធនាគារ ដើម្បីយកប្រាក់មកបង់បង្រួបអោយថ្លៃទិញដីនិងផ្ទះ ដោយមាន
ធ្វើកិច្ចសន្យាខ្ចីប័ត្រកម្មសិទ្ធិ (ដី-ផ្ទះ) ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ ។

-នៅថ្ងៃទី១៣ ខែ មិថុនាឆ្នាំ ២០១៩ ជាថ្ងៃចុះកិច្ចសន្យាខ្ចីប័ត្រកម្មសិទ្ធិ (ដី-ផ្ទះ)ដែលចុង
ចម្លើយបានប្រគល់មូលប្បទានប្រគល់ដែលមានលេខ៣៣៥៧១២មានទឹកប្រាក់ចំនួន៥០០០០៛(ប្រាំម៉ឺន
ដុល្លារអាមេរិក)សំរាប់ខ្ញុំបាទបើកប្រាក់នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ នៅធនាគារវឌ្ឍនៈអាស៊ី
ចំកាត់។លុះដល់ពេលកំណត់ខ្ញុំបាទទៅបើកប្រាក់ខាងធនាគារបានបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា ពុំមានសាច់ប្រាក់ទេ
បន្ទាប់មកទៀតខ្ញុំបាទបានព្យាយាមទាក់ទងទៅគាត់តែទាក់ទងមិនបានហូតមកដល់ពេលនេះ ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍លោក **ខៀវ ចាន់** និងលោក **វ៉ែន លន់** ជាមេធាវីតំណាងដោយ
អាណត្តិឲ្យចុងចម្លើយថាភាគីខាងយើងខ្ញុំសុំប្រានចោលទាំងស្រុងរបស់ដើមចោទដូចមាននៅក្នុងពាក្យ
បណ្តឹងដោយមូលហេតុថា:

-កូនក្តីយើងខ្ញុំពុំមានចេតនាក្នុងការគេចវេសក្នុងការទទួលខុសត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចក្នុងកិច្ច
សន្យានោះទេ ជាក់ស្តែងហូតមកដល់ពេលនេះកូនក្តីយើងខ្ញុំបានបង់ជូនទៅភាគីដើមបណ្តឹងចំនួនទៅ៤
ដង ដែលមានទឹកប្រាក់ស្មើនឹង៧៥០០០៛ (ប្រាំពីរម៉ឺនប្រាំ ពាន់ដុល្លារអាមេរិក)រួចហើយ ការខកខាន
មិនបានបង់ប្រាក់តាមកាលបរិច្ឆេទតាមកិច្ចសន្យាកន្លងមកដោយសារបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចធ្លាក់ចុះជំងឺរាតត្បាត
កូវីដ១៩ ដោយដាក់លក់ផ្ទះមួយកន្លែងអាជីវកម្មផ្សេងៗមិនដំណើរការ។ ចំពោះការទំនាក់ទំនងមិនបាន
គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ ដោយហេតុថា កូនក្តីយើងខ្ញុំមានលំនៅដ្ឋាននៅជិតផ្ទះដើមបណ្តឹងអ្នកកូមជាមួយគ្នា
លើសពីនេះ ដើមបណ្តឹងបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងពីរឿងព្រហ្មទណ្ឌមកសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាលទាក់ទង
ទៅនឹងសែកអត់លុយកាលពីខែកញ្ញាឆ្នាំ២០២០កន្លងទៅ ។

សំណូមពរ៖

១-អនុញ្ញាតិឲ្យបញ្ចប់កិច្ចសន្យាទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ លុះត្រា
តែភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបង្វិលប្រាក់កក់សរុបចំនួន៧៥០០០៛(ប្រាំពីរម៉ឺនប្រាំពាន់ដុល្លារអាមេរិក)
មកឲ្យកូនក្តីយើងខ្ញុំវិញ ។

២-សុំអនុញ្ញាតិឲ្យភាគីដើមបណ្តឹងទុកពេលវេលាឲ្យកូនក្តីយើងខ្ញុំស្វែងរកលទ្ធភាពសងដោយ
ការលក់ផ្ទះមួយកន្លែងនៅភូមិតាកូល សង្កាត់តាកូល ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ។

ដើមបណ្តឹងបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍តបវិញថា៖ខ្ញុំពុំយល់ព្រមតាមការអះអាងរបស់លោក
មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិចុងចម្លើយដែលបានលើឡើងថា កូនក្តីរបស់គាត់មិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ច
តាមកិច្ចសន្យា គឺដោយសារជំងឺរាតត្បាត ពុំមែនជាការពិតទេ ពីព្រោះការអនុវត្តតាមកាតព្វកិច្ចនេះ
គឺធ្វើមុនពេលបញ្ជាជំងឺកូវីដ១៩រាតត្បាតទៀត ។

ចំណុចវិវាទ៖ សែកអត់លុយ និងមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យាទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះ ចុះថ្ងៃទី០៧
ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩។

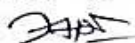
ចំណុចគ្មានវិវាទ៖ទទួលស្គាល់ប្រាក់កក់ថ្លៃទិញ-លក់ដីនិងផ្ទះ សរុបចំនួន៧៥០០០៛(ប្រាំពីរ
ម៉ឺនប្រាំពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ។

គុណការកំណត់ពេលឲ្យគុណភាពដាក់កសិកររយៈពេល៤សប្តាហ៍ និងកំណត់កាលបរិច្ឆេទ
នៅពេលក្រោយដើម្បីបន្តនីវិធីសម្រាប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។

បញ្ឈប់កំណត់ហេតុនៅវេលាម៉ោងដប់មួយកន្លះព្រឹក ថ្ងៃខែឆ្នាំដូចខាងលើ សរសេរ
ចប់ យើងបានអានសេចក្តីទាំងស្រុងនៃកំណត់ហេតុស្តីពីនីតិវិធីគ្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ
ផល នេះ ឲ្យសាមីខ្លួនស្តាប់ ហើយឆ្លើយថាត្រឹមត្រូវ និងសុខចិត្តផ្តិតម្រាមដៃជាមួយយើង។

ក្រឡាបញ្ជី

ទៅក្រុម

ដើមចោទ

មេធាវីដើមចោទ

ចុងចម្លើយ

មេធាវីចុងចម្លើយ

